

مصری خان خاطر اپریدے

Ketabton.com

دخاطر دیوان

مصری خان خاطر اپریدے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

<http://www.libraryofpeshawar.blogspot.com>

فهرست

- شیر (۱)
- ۱ : چي عاشق د معشوق په لور کاته کا _____ ۱۴
- ۲ : چي اشنا ئي ستمگرشي نر به شته کا _____ ۱۵
- ۳ : زپه ئي کوي هر دخت در دونه اشنا _____ ۱۶
- (۵)
- ۴ : کافي بوتی دی دیار د معمه _____ ۱۷
- (۱)
- ۵ : خپر من که در ته ما وکک تا را وکک _____ ۱۸
- (۴)
- ۶ : داستا د حسن تماشي واخستم _____ ۱۹
- ۷ : دوايد شم تانه قربان شه وکرم _____ ۲۰
- ۸ : باغ د ميني دي د خيال پکني غنچي کرم _____ ۲۱

تسرون

د خېبر دري
د شاعرانه غېبري
په
نوم

د خاطر رنگين غزل ته حېرانېرم
په دي خې خېبر کسي خه دي بي له خاورو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

- ۴۱ : بیا دی سہی نہ کرم پہ ہنر سترگر
- ۴۲ : ماد و مال پہ شہہ کبھی تولہ شہہ سحر لیدار
- ۴۳ : شوق ہی ستالہ دیہد پیغروں سر لادار
- ۴۴ : باد شرمہ دعشق دکھی نگون پہ سرورن
- ۴۵ : خیر بہ سرہ پت دراہہ پہ زبہ ذرہ ذرہ یں
- ۴۶ : شکہ ہی تن پہ سوز پدو تہر کرم
- ۴۷ : بندہ شولہ دیہہ ہی انکار ہی وکرم
- ۴۸ : خبر نہ وم دی تواب اور دی عذاب تہ
- ۴۹ : زہ یعدہ حبران د دنیا سترگر تہ
- ۵۰ : تہ ہی رقیب تہ اشار ہی کر ہی دار مل نخبہ دہ
- ۵۱ : خوابہ تراغہ شر د خرب و صہی نامہ پاتی دہ
- ۵۲ : بنگا ستا پہ انتظار ہی ہسی ستر ہی تولہ شہہ کرم
- ۵۳ : لہر و نقاب لری کہدل زدہ کرم
- ۵۴ : ما پہ شکر گین تا پہ خربو تہرہ کرم
- ۵۵ : رقیبہ پہ خیر راغلی دا شنا خری کرم
- ۵۶ : یاد شرابو تہ نشی دیاسہ
- ۵۷ : دسحر بادہ دا ارمان یں سہ
- ۵۸ : لکہ کلہ دمر سپد و دکہ شدہ
- ۵۹ : ستالہ سپینہ مخہ خار زما زہکے شدہ
- ۶۰ : دھجران پہ شہہ دیہہ پہ لاس کبھی راغلہ
- ۶۱ : ترخر تہ ہی زبہ کین ہی کلہ کلہ

- ۶۲ : زہ تکہ دموم پہ شان دیدار زہ اربہ کرم
- ۶۳ : شرمہ ہی زہ پیم پہ خرافہ پس ہی زہیر پیم
- ۶۴ : ستا پہ الفت کبھی بہ ہنر تہیار نہ شم
- ۶۵ : واخلمہ تا اوکھ دنیا واخلم
- ۶۶ : خرمشالی ستاشہ زہ ہی نہ لغلم
- ۶۷ : لکہ کلہ ہی پہ ازغر کبھی وینم
- ۶۸ : پہ دی دنیا کبھی ہسی شہی تہروم
- ۶۹ : اشناکہ تانہ پہ کتر پرہ شوم
- ۷۰ : قسمتہ داسی دی وڈہ کرم ہی بہدار نہ شوم
- ۷۱ : نور پہ زبہ ہی نہ خائیری ہی خٹہ وایم
- ۷۲ : تہ بہ کرم ہی ہسی بیکلے زہ بہ مہریم
- ۷۳ : جنگلی مخ تہ دی دموم پہ شان اوبہ یم
- ۷۴ : رنگ تہ ہی کردہ سرے سکر نہ یم
- ۷۵ : سپرلیہ ! زہ دی پہ غنچ کبھی نہ یم
- ۷۶ : پارہ ! ستامین ہی پہ اور سہلے یم
- ۷۷ : ستا دستار پہ منزلوں کبھی یم
- (۹)
- ۷۸ : ٹروندی کلہ نہ ماہرہ دی بی لہ خارو
- ۷۹ : خود بہ زہ ٹرہ برمدہ بہ سرور سترگر
- ۸۰ : نور بہ خٹہ یرسی زما پہ تورو سترگر

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

- ٦١ : دستا سترگي ي کونجې زېږه نه وځي _____
- ٦٢ : زېږيد! تاوې چې دردونه شته دي _____
- ٦٣ : چې پېمان نه شي په ياکې شته دي _____
- ٦٤ : کله دستا دځنډېدو شپې دي _____
- ٦٥ : دستا په غم کې خورشالي پټې دي _____
- ٦٦ : زما چې دا مدام دغه دلبر ته سترگي دي _____
- ٦٧ : فن خرماته هسې بله دنيا بڼکاري _____
- ٦٨ : زېږه ي کله هر شر را نه هر شته غولري _____
- ٦٩ : نعا زېږه اود ستا سترگي سس پرېږي _____
- ٧٠ : ما نکې فن به ي زېږه وچري خرددونه دکا تېري _____
- ٧١ : څه چې پرې پرې پرماف ما ديار سره چرېږي _____
- ٧٢ : دوخت دکذارونه ي داغونه نه چرېږي _____
- ٧٣ : نور به ايله شته دلبرين نه پاتې کيږي _____
- ٧٤ : سترگي دکېوه برندي چې وختونه دارخطاشي _____
- ٧٥ : په ارمان دناافه شي چې هرېنيار شي _____
- ٧٦ : ددې دنيا نه چې کلون ورک شي _____
- ٧٧ : چې يې روڼو دې دلبر په پېمانو شي _____
- ٧٨ : ستا چې خورې زلفي کونځي داتار شي _____
- ٧٩ : دواڼدې به ي دا وې چې کانه به شي _____

- ٤٧ : ستا دښکلي مخ شعونه چې مېه شرله _____
- ٤٨ : بيا به سره کوررو اوس خوراني ده درومده _____
- ٤٩ : شکر د شې زه هم دښېږي شومد _____
- ٥٠ : کله چې په فکر کېږي دستا يمه _____
- ٥١ : دلاري ماوه شرم دپنس ځني وتلي يمه _____
- ٥٢ : توبه څنگه تېرېږي په هرېنيار باندې وختونه _____
- ٥٣ : ما په مثال کله پتنگ ځکېد _____
- ٥٤ : دستا دخلي چې فېصله ماته شه _____
- ٥٥ : نور زهر په خړوبکې دافسون مڼه لکړه _____
- ٥٦ : نه خروايد زه به شته کمه زېږيدې لېږيد! _____
- ډ
- ٥٧ : ځيگرې شرکاب په لېراور دکېږد _____
- ٥٨ : لږه درياب دښې نه شي په واپه زېږه _____
- ي
- ٥٩ : داسې بله شپه به په نصيب سره راځي _____
- ٦٠ : عکس دستا زما د سترگوله ځمبار وځي _____

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

- ۹۹ : پوه شومه پده دي چي په کنځل کيښي څنگه بنکارې _____ ۱۱۸
- ۱۰۰ : اے کله ستا چي دکي له خنطنه سترگي لاري _____ ۱۱۶
- ۱۰۱ : که دي دا زلفي په لاس راغلي اشنا بيا به څه کوي _____ ۱۱۷
- ۱۰۲ : دپره خوشحالي بنه نه ده بيا رانه هېرېږي _____ ۱۱۸
- ۱۰۳ : تکه مجنون غرندي گرحم په بيا بان درېسي _____ ۱۱۹
- ۱۰۴ : راشده اے ماو تابان په توره شپه کيښي _____ ۱۲۰
- ۱۰۵ : چې دسترگو دي بنکار زني زما سترگي _____ ۱۲۱
- ۱۰۶ : خود دهرې ږي ږي کوي شري زما سترگي _____ ۱۲۲
- ۱۰۷ : دستا چې نه وينم دا توري سترگي _____ ۱۲۳
- ۱۰۸ : څه وشو چي سترگي ي په تاباندي غوږي شولي _____ ۱۲۴
- ۱۰۹ : چي اشنا ږي کوي ايسار ږي ولي _____ ۱۲۵
- ۱۱۰ : اوبسي نه کيږي غر ماتي شري _____ ۱۲۶
- ۱۱۱ : نه به په زپه کيښي ماته څه را کوي _____ ۱۲۷
- ۱۱۲ : نه ما ستا شپي يو په سله نه پ _____ ۱۲۸
- ۱۱۳ : هر څرکي دي دنه قرار وراره راهي _____ ۱۲۹
- ۱۱۴ : داسي رانه گروي تکه نه چې رانه گروي _____ ۱۳۰

سندري

له ۱۳۲ نه تر ۱۶۵ پوري

- ۸۰ : خزان لاريښي ، بهار راشي گلان خوشاله شي _____ ۹۶
 - ۸۱ : راشده په کور کيښي دچرگو خبري نه شي _____ ۹۷
 - ۸۲ : داستا په سترگو کيښي به څه پاتي شي _____ ۹۸
- ک
- ۸۳ : زپه په رانه دے چې تاروے مځ دے _____ ۹۹
 - ۸۴ : شوک چې ستاد گزافي مينې طلبکار دے _____ ۱۰۰
 - ۸۵ : خون خور د مينې په ترڅ کيښي انتظار دے _____ ۱۰۱
 - ۸۶ : خدايه څومره چي وفا زما دلبر دے _____ ۱۰۲
 - ۸۷ : ما وي ځان رانه اشنا دستا په څېر دے _____ ۱۰۳
 - ۸۸ : شاند چې حسن دي اشنا د سرو ليرنه دک دے _____ ۱۰۴
 - ۸۹ : تک تود سر دے داستا سر دے ور بل دے _____ ۱۰۵
 - ۹۰ : څومره دېر ي په زېږي باندې چي غم دے _____ ۱۰۶
 - ۹۱ : ستا په انتظار کيښي ماته کمال څه دے _____ ۱۰۷
 - ۹۲ : چي زپه ي ستا په تود دے په بل توري پيژندنه دے _____ ۱۰۸
 - ۹۳ : چي لږ نظر چې دبصر پاتې دے _____ ۱۰۹
 - ۹۴ : سترگو دي چي دڅنډا زده کړي _____ ۱۱۰
- ي
- ۹۵ : دځان سپنگا دولر کيښي مسکوي وي ماليدې _____ ۱۱۱
 - ۹۶ : اشنا ي فن ليدنه تېرې وعدي راپا دېدي _____ ۱۱۲
 - ۹۷ : زما د اميدونو دې شپي وغزېدي _____ ۱۱۳
 - ۹۸ : چې بنکلي دي وڅنډېدي شر شوي _____ ۱۱۴

Scanned and pdf copy by

Fazal Anin

پي اشنايي ستمگرشي نوبه خه کا
پي زخمي شوک پي ٺيگرشي نوبه خه کا

پي ٺول عمري تي رکهي پي پالنکوي
خه پي زمکه يي بسترشي نوبه خه کا

پي پي عمرکني يي غم ليدي نه وي
پي دغم سره يي سرشي نوبه خه کا

انتظار پي د وصال پي کومه شپه کوي
د بيلتون پي پري سحرشي نوبه خه کا

که ديدين د يار موندسي پي دهرهوشي
پي غماز دچا رهبرشي نوبه خه کا

زه خاطر خواهه پي دغسي وایم
پي اشنايي سرودشي نوبه خه کا

پي عاشق د معشوق پي لود کاته کا
خود ليمه شي کم طاقته پي پواته کا

پي پلولمغه لري کهي دنيا شي
که سترگه د سبا پي راخاته کا

لبي عکس د زپه واخله که دي شکره
پي دا تور بانه دي غرنکه ويشته کا

پي مين زپه ٺنکدن شي پي يار راشي
پي هبت زپه پي گوکل کني الواته کا

د خاطر پي زپه کي داغ د بيلتون کوي
پي د يار پي لود کانه وابه کاته کا

کافی بوتی دی دیار دمحمد
مامنی پے دیدار دمحمد

کس کونہ به بی لاری شی پے مکنی
که چا و نیوله لار دمحمد

د دنیا واپه کونہ به بی هبر شی
که چا و نیوله کلزار دمحمد

پی ددی دنیا ژپ او خندا نه وے
زه وے شمع په مزار دمحمد

د یادونوی وصال کنه خاطره
چی قرار وی بی قرار دمحمد

زپه ی کوی هر وخت درونه آشنا
لبخری واره فر یادونه آشنا

تر خوبه ژاپم ستا پے مینه کنی زه
گوده داو بنکوی سیندونه آشنا

اوس دی له غمه خلاصدل انشم
ما وې پے عشق کنی وی خوندونه آشنا

نن پے جبین کنی دی خالونه شردی
دی پے چشمانی کر دونه آشنا

که ستا پے خیال کنی دے اجل ته قریب
د خاطرشته دی ارمانونه آشنا

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

دستا دحسن تماشي واخستم
 لکه لوکے پھ سر لہجی واخستم

لاس خو بی رانہ کھوچی مغ پتہوی
 گوری یاران ی دغم شپہ واخستم
 دا درتہ سوال کہم چی سوال نشم کہل
 وای خله تہ پی ستا اسر پی واخستم
 سبا ی بیا پھ زولنوکنہی کورہ
 نہ یی چی فکر دکوچ واخستم
 سم دپی دمغ پھ سبا پوہ نہ شومہ
 کہ دپی د زلفو توری شپہ واخستم
 کور د ژوندون راتہ یو پور ہنکارہ شو
 پی تصور دھدی پی واخستم
 بس یادوم دپی نور پی مہ تنگورہ
 چرتہ ی ہر نشی عصی واخستم

خاطرہ تہ او دا دنیا دپی پوہ شہ
 نہ بس د عشق یوی قصی واخستم

خبرن کہ درتہ ما وکتل تا را وکتل
 خو کورم بہ دپی بیا کہ دپی سبا را وکتل

عم دغسہ کٹونہ وویچ مینہ جو پہنہ
 خہ وشو پسر لے دے کہ اشرا را وکتل

دنیا راتہ گوری دکتونہ ووتسم
 پی تاتہ ی کتلی دی ہرچا را وکتل

پہ مخہ بانڈی را غلی مغ دپی خله پتہوہ
 کہوغم دپی راتہ جو پچی دپی پھ شارا وکتل

دستی ی وختل ہم دا ی وہ آرمان
 تاچی اے رقیبہ پھ خندا را وکتل

یودم ی زپہ سرے شولوہمزولو خانگہ
 خاطر پی غریونیولی پھ ژہا را وکتل

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

۱۔ منظرانہ کنہی (درتہ) نہ شتہ وچی پی وزتہ دو
 ۲۔ (مہ خانندی) پتلی دے

ووايه شم تانه قربان خه وكرم
نور ددي د پاسه په خان خه وكرم

ته خو به كمڅي د زلفو جوړې كړې
زه په دې شلېدلي كړېوان خه وكرم
ته خو چاته نه وږځي ، خوزه راغلم
من يم ستا په دركښې مهمان ، خه وكرم
زه به نور خه نه كرم بس دے سوال كوم
نور خوزما نشته دے توان ، خه وكرم
ستا په طمع خان له پاتې شړے يم
ټول خو داند لاپل ياران ، خه وكرم
پوه دې چې په خان كرم اوس ي نه پرېږدي
بيا به داسې نه كرم سلطان ، خه وكرم
چا به دغم ټك ژوندون اخستے وځ
بس خو چې پيدا شوم انسان ، خه وكرم

اوس خوزه خاطر په خه پوهېم نه
تاچې كرمه داسې مېړان ، خه وكرم

باغ د مينې دې د خيال په كښې غڼې كرم
ستا د مخ په تصور كښې تماښې كرم

بل به نه وي ياره ستاغوندي كښې حُسن
خله اور دخپله لاسه درپسې كرم

ستا د مخ كتاب د زړه په سترگو كوم
په خان تېرې ښي او بدې راخوړې كرم

زه خاطر خو ياره ستا د مخ كتاب ته
بې له تانه په خېبر كښې وږځې شپې كرم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

ستا پڻ اُلفت کڻي به هر بنيان نڻ شي
شو چي دعقل نه و زگار نڻ شي

سوڊي دعشق پڻ لهوتوب نڻ شي
شو چي رسوا دڳ پڻ بار بار نڻ شي

يار پي وفا دڳ ماته هله وائي
چي ترڳ لڙسراو ماله زار نڻ شي

شو چي پڻ تورو خاورو سوڊ نڻ شي
سوڊ به دڳ هر مره پڻ ديدار نڻ شي

ڪڏهن منصور غوندي پڻ دار شم اشنا
دا ستا لڻ عشق به توبه ڪار نڻ شي

خاطره! داسي ڪڏهن عشق رکڻو
چي بل ڪڏهن ته به بهدار نڻ شي

زه لکه دموم پڻ شان ديدار ته اوبه ڪڀرم
پر پرده پي اوبه شم ستا رخسار ته اوبه ڪڀرم

چرتي شي خوبونه شي پي پي ستوري محفل ڪري
همدا پي مشغول شي ستا سڀنگار ته اوبه ڪڀرم

زه پري بنه پوه ڪڀرم ستا ليدل زما اجدد
بيا پي هم وار نڻ شي ستا يو وار ته اوبه ڪڀرم

اوس خاطره ولي خداي پڻ زپه ڪڀرم دومه سخته
بيا پي پس له مرگه ستا سزار ته اوبه ڪڀرم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

واخلمه تا اوکټ دنيا واخلم
په خنداخرنگه ژبا واخلم

لږې دې پودته کپه دمخ نه زلفې
لږه سوداچې په رڼا واخلم

ته چې په سترگوکښې مسکې شوې کلي
زه دې ددې مينې بلا واخلم

تاته چې کورم په دوو زپونوکښې شم
يو قدم معکښې بل په شا واخلم

مرک او پهلتون راته جوړه راغلي
خاطره دا واخلم که دا واخلم

○

خوسره چې زېږېم په خواني پسې زهيرېم
خداي زده نه پوهېم چې ساده شرم که پوهېم

زه اوله تا تک داهې کله چرته شوي
دوسره خو پوهېم چې قدم اخلم ودرېم
ته اوستا بناست چې په ماڅنگه څنگه کېه شي
مه کوه ايله نن دهرڅه سره جوړېم
زه يمه خوشحاله ستا په غم کښې خفه مه شي
خداي ي پخلا مه کړه چې له تا . مردېم
شان ي دکړو نه وي خو چې زپه ي شي راپورته
تاته چې زه سوال کړم دخپل خان خې شرمېم
غوښته ي هم داچې راته ووايې چې درومه
خداي خپرې بيا دې په پلوو دربنکاره کېم
ته که په يوځله له ما خلاصې نويې واخله
ته به راته نه شي کته څه له خفه کېم

ځکه ما خاطر درته دا ووي چې ي هرکپه
پرېنده چې بي واره په هرځاي کښې در يا دېم

لکه کله څي په اغزو کبې وينم
داسې ې زړه ستا په بنو کبې وينم

د خسار دې وينم تودو زلفو کبې ستا
لکه رنجا څي په تيارو کبې وينم

کلفامه خوکه لرې اوسې له ما
زه دې دنم په پلوشو کبې وينم

د ستا ليدل تېر شوه خوب وۀ آشنا
بيا به دا خوب په کومو شپو کبې وينم

اے د سبا سترگې باخېزه په ورو
تله د آشنا دې په ختر کبې وينم

زما خاطر خاطر دې اور کبې وسو
اوس يې لوگه په اسو پلو کبې وينم

خوشحالی ستا شوه زه ېې نه اخلم
د ستا غمونه واپه زه اخلم

تا ېې زړه وده کواه هم نه لرم
اوس به له تانه څنگه زړه اخلم

اول سپرغې وم ستا د مينې د اور
اوس په ځان پوه شوم چې لمبه اخلم

په وړاندې څم په ورو ستو گووم آشنا
زه قدمونه څي واپه اخلم

هوسره کړدو نه په خاطر دې د غم
په اسو پلو کبې څي سياله اخلم

له منزلونو کبې و الغنظ و غمونه د دې څي صحيح نه دے .

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

اشناکه تاته په کتو پوه شوم
 نوبس په ټولو تماشو پوه شوم
 بس خو معلومه شه چې نه رادوي
 ستا دروغو په وعدو پوه شوم
 يا د ساقی د ميړ خوندي نشته دے
 يا زه ايله اوس په نشو پوه شوم
 سوي به هم د خاطر زه وي داسې
 زه دې د مخ په سرو لمبو پوه شوم

په دې دنيا کې مې شپې تېروم
 لکه مېلمه يو دوه غرې تېروم
 په ما زهير مۀ شي خورمغ بنگاره کړه
 په زه د ستا د مخ لمبې تېروم
 خوشحالی ته کوه چې غم نه لري
 زه لېوې يم چې تنگې تېروم
 دا زه خاطر ستا د خاطر د پاره
 په خپل خاطر د غم چې تېروم

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

○
 نور پڻ زده ڀي نه ڄاڻي ڀي ڇڻو وائيم
 رانه بيا مروري ڀي ڇڻو وائيم

ڪڻو ڇڻو نه وائيم هم راپوري لکي
 پڻو ڀي هم رانه ڇهري ڀي ڇڻو وائيم

دهرچا پڻو لوري ڄمده داسي وخت دے
 بيا ڀي وخت ڪله تهرين ڀي ڇڻو وائيم

ڪڻو خبر نه وئ مانه خبر دے خبر دے
 بيا خپل حسن نه خبرين ڀي ڇڻو وائيم

ڊهره بنه پڻو تا پوهينه خاطر
 خوش سترگي ڀي شرمين ڀي ڇڻو وائيم

○

قسمتاهه داسي ڀي وڏو ڪرم ڀي بيدار نه شوم
 بغير له تا ستا دغمرانو نه وڙڪار نه شوم

پڻو ڀي دنيا ڪنڀي به غير ستاله ڏوند ڇڻو ڏوندو
 لاهين غور ڇوڀيم خور جو ڀي ڪنڀي ڄمار نه شوم

ستا پڻو الفت ڪنڀي هغه خوب ڀي ما ليد له اشنا
 درقيبانو دجر ڪوڻي وپزار نه شوم

تڻو ڀي راگوري زه به هغه وخت پڻو طمع ومه
 جو ڀي هم سوڀ دستا دڻي پڻو بنه گفتار نه شوم

هغه وعده ڀي تا پڻو سترگو ڪنڀي وه مانه ڪڀي
 رانه خاطر ڀي دوعدي پڻو انتظار نه شوم

○

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

بنکلی مخ ته دې دموم په شان اوبه يم
لکه کافې هسې کلک ورته په زړه يم

چې په کومه لاره لاپښی زه يې مل يم
لکه گرد يې هسې خور په هر يو پله يم

زه په کومو سترگو خان ته بيمار وایم
چې دستانوم اخسته شمه نوبته يم

ستاليدل لکه د خوب ليدل دی ياره
په دې خوب پسې لاهغسې وده يم

لږ د خان سره په زړه کېنې فکر وکړه
زه خاطر دې چرې يوځلې په زړه يم

ته به گرجې هسې بنکلی زه به مريم
چې ي اوس وکېلې ليدلې زه به مريم
جناره يې چې له کوره گورد ته دروي
ته به نه وې راوتلې زه به مريم
خداي دپاره په مزار يې چې را دروي
لږ شه ماته پښه نيولې زه به مريم
زه به مې شمه قرارې سرگه ورک شه
سره خاندی به ټول کله زه به مريم
وچې ترڅې به په ما وې را زرغونې
وی مزار به يې مُبلې زه به مريم
اے اشنا چې دې وطن له ته را دروي
خرخېر خو دې ليدلې زه به مريم
خرې خاورې به په ما باندې انباروی
هرسپه به دروي غلې زه به مريم

د کاکل په خسته بند د مخ کتاب کړه
ما خاطر په خداي سپارلې زه به مريم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

سپرليہ زہ دې پښه غنچو کبې نه يم
 عادت پښه داسې تماشر کبې نه يم

که راکوې نوم شراب را کوه
 زه دې ساقې هسې او بو کبې نه يم

اے خدايه بس ماخپله وړخ وليده
 د دانې ژوبند پښه تېرېدو کبې نه يم

دستا باڼه دستار خسار پښه خاطر
 بې دکلونو پښه ازغوکبې نه يم

ته ما خاطر ته هسې ست خو وکړه
 چې خفه نه شي پښه درتلوکبې نه يم

له منزله او وړون کبې، داپت دغزل وړو ويجه پت دے

گوره چې رنگې سوسے سکود نه يم
 طاقت ي نشته ستا د زور نه يم

راخه دسترگو نه ي مڼه وېرېږه
 سرې پښه ژبا دی خه مېخور نه يم

دې اسولرته ي ته نه گودې خه
 سوسے پښه اوديم سوسے لور نه يم

ستم کوه ته منع کېه يې چا
 زه لا خاطر مېه دکور نه يم

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

ستا منزل پڻ منزلونو کڻي یم
د سڀدو پڻ امیدونو کڻي یم

نڻ ۽ دنيا نڻ ۽ عقبا لکڻي یري
دغڻ سودا او دا فکرونو کڻي یم

د ستا رخسار به ۽ هر نشي آشنا
کڻ ڊ بهار پڻ سرد کلونو کڻي یم

زما پڻ زږه کڻي خو هم ته ڀي آشنا
دا زه خاطر کڻ ڊ چا زږونو کڻي یم

ياره ستا مينې پڻ اور سڙي یم
روغ به نشمه پڻ زږه داغلي یم

خو دم قسم ڇي ترهڻي پورې ٿوند یم
ڊهر ڊي زه پڻ تشديدن ساتلي یم

هميشه سرپه زنگون پڻ غم کڻي ناست یم
ياره ٽاڪله خوشحال ليدلي یم

خوار خاطر وائي ڇي دا ڪومه ڪناده
ڇي لڻ در ڊي ڀنواشپلي یم

خود به زهٔ ٿڀڀر مه پڻه سروسٿرگو
 تڀر و تمه ستا پڻه لڀونر سٿرگو

ٿو ندي ڪله نهٺ ماڀهٺ دي ٻي لڻهٺ خاورو
 نهٺ ماڀهٺ دي نهٺ ساڀهٺ دي ٻي لڻهٺ خاورو

مهٺ توروهٺ تورڀي بلا سٿرگڀي دي
 پام چي در ته نهٺ شي د سپڀر و سٿرگو

چا چي خاورڀي ڄان ڪڀي پڻهٺ ٿونڊونڊي
 هغه چر ته ڪڀي وڏهٺ دي ٻي لڻهٺ خاورو

عمر له ٻي ڪار وي د ٿها سره
 وهٺ چي ڪورڀي چا ته پڻهٺ معمر سٿرگو

د انسان سره چي غم مل شرنو ڪلڪ شو
 دڀوال ڪر هٺ چا اوبهٺ دي ٻي لڻهٺ خاورو

بس ڪر هٺ د خاطر سره پخلا شه تهٺ
 خلق دڀر عزت ڪر هٺ د ٿه و سٿرگو

د خاطر رنڪين غزل تهٺ خڀر ٿڀڀر
 پڻهٺ دي خڀر ڪڀي ڄهٺ دي ٻي لڻهٺ خاورو

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

نهٺ منزل لونهٺ اوڊيون ڪڀي، دل لڻهٺ، پنهٺ ڄاها هر چر تهٺ (د)، لڻهٺهٺ سٿر چي صحيح نهٺ د هٺ
 نهٺ منزل لونهٺ اوڊيون ڪڀي، غلطي مصرعهٺ داسي لڻهٺهٺ شري د هٺ
 دڀوال ڪر هٺ ٻي اوڀر د هٺ چالهٺ خاورو .

بیا دې سہی نہ کرم پہ ہفوسترگو
یوخلی ہم ہفسی پہ مہوسترگو

نہ ھی شتہ پہ نوروسترگو شک دنہ
بس خونہ ھی غل دے ستادغلوسترگو
زہ ھی کرم آشنا لہ شوکیروسہ
یوہی پل خوبونہ ستا دوسترگو
زہ یمچی دنہ پہ سترگو تا وینم
چارنا لیدلی پہ پندو سترگو
خپل ھی وارہ بدرائی پہ سترگو کبھی
ستاد پارہ خپل شوم د پردوسترگو
ستاد ھی او بندو وروحو تہ چہرانیمہ
خومرہ بشکلی بنکاری پہ دے دو سترگو
خبر دے دا زما سترگی خو بدی شری
تہ خوراتہ گوہ پہ دے بنوسترگو

نور بہ غہ یوسہ زما پٹ تورو سترگو
زہ دے وہے لا پخواپہ تورو سترگو

کہ پرواکرمہ خو زہ بہ دے پرواکرم
نور دے غہ کوی پروا دتورو سترگو

دہری سترگی ھی دسترگوپہ ہرلورشی
کرم دے داسی وارخطا پٹ تورو سترگو

کہری ھی سترگی ستا دسترگو قدر دومہ
ور بہ ھی نہ کرم ددنیا پٹ تورو سترگو

زہ خاطر دے دجلو سلائی وے
بنکولے دے آشنا پٹ تورو سترگو

خومرہ ترہنہ ونبی دی چہرانیمہ
سترگی د خاطر ستا لہ مہوسترگو
دہدیو پاکستان پینور (مسودات)

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

شوق ۽ ستا د ډېرو پېغورونو سره لډلو
زور ۽ شو اوږه دستمونو سره لډلو

خوبښ ۽ اښکي شول د بهنو ازغي ۽ هېر شول
زږه رانه بلبل شو دکلونو سره لډلو
ډېرې ۽ کهرې ټينکې خواخوږې اوښکې لډلې
تاو دمجت د ارمانونو سره لډلو
سترگې ۽ نيولې ستا دميني په کاروان کښې
لډلو نظري دکردونو سره لډلو
زه تر پنه لوگه شم ۽ به څه سوي ترې راشي
زږه رانه زيار د ديدنونو سره لډلو
چرته داسې يار شته لکه زه په انتظار يم
ستورگه د سپاهم د فکرونو سره لډلو
چرته به زما لږوڼي زږه پرې مشغوليږي
ستا د تورو زلفو زږه پيوږونو سره لډلو

څو به دې مهار د عشق نيولې وي خاطره
ژوند در ځني هسې د وختونو سره لډلو

ما د وصال په شپه کښې ټوله شپه سحر ليدلو
حال ۽ دځان لکه مجنون هسې اوتر ليدلو

درېغه ۽ شپه و ۽ د وصال خو تر تمخته پورې
زه په ديدن نه مېږدم ۽ ځي ځي دلبر ليدلو
بيا د سحر غمرونو هله لېږتې کړمه زه
سر مابنام ۽ نمر اوچت د غره په سر ليدلو
زه ځي لاهېڅ په سرو لېانو باندې نه يم پوه
لا په اسمان ۽ ځي د لمر په ځاي قمر ليدلو
په تصور کښې ۽ دځان سره کول فکرونه
په هغه شپه ۽ به غماز جوړې محشر ليدلو
ځي ځي راياد کهل هغه تېر د جدائي وخته نه
له عمه دک ۽ تره ځي پورې اختر ليدلو

خاطره بس کړه د وصال طمع پيدا شوه د يار
وايي رېبار ځي ۽ جانان دې سرور ليدلو

له منزله او ديوان کښې چې وژنه لوبې معاني مصرع داسې ده :
د مابنام سر د نمر ځي اوچت د غره په سر ليدلو

خوبه سره پټ دواږه په زړه زړه زړه يو
که دا دې خوبنه نه ده چې هرچا ته دې بټکار يو

يو دغه بېلتون دے چې عزت مويۍ کښې ډېر دے
خوبه په کښې وايو چې مدام دې در سره يو

ته زما په سوي شمعي زه ستا په انتظار کښې
هرکله چې وي نو مړه به دواږه په يوشپه يو

نه به کله واوږم که دنيا په بله اوږي
کښې دې نور خلق مونږ په خپله تماشه يو

پوځ به ي سرکند شي په کښو ودرځو ديار
اوس به دواږه څه رقيب توري په اوږه يو

راشه مروره چې ي شک له خاطر وځي
وايو به رښتيا چې دا په څه سره خفه يو

له ديوان اوښاروند کښې سوري پښې کښې (پښتانه شري) چې معرفه يي وزنه اوږي معنی کوي
ته دا شعر منزلونه کښې نشته .

باد شومه د عشق دگر نگونو په سرونو
پرېوتم دلري وطنونو په سرونو

درېغه چې دستا د انځو خوله هم زه وي
پرې ته چې گوډم دکلونو په سرونو
سترگې به زما شي اخر غرقې په ژبا کښې
گرځي چې کشتي دگر دا بونو په سرونو
مات په ما نظر کړه چې سپر سترگي حق چلان شي
دودې کړه دلېوو محلونو په سرونو
هسې هم ايرې يمه د باد سره الوحم
سکور ي ځله نيسي د زخمونو په سرونو
ځان به خاورې نه کړم غم د ياره که څو ډېر شي
خاورې دې پرې وي د تېغونو په سرونو

بنکلي به سر تپت کړي ياره ستا په تصور کښې
ډېر خاطره ستا د غزلونو په سرونو

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

حڪه ي ننا پڻه سوز بدو تهر ڪرو
 ڇي ي پرون پڻه مسبدو تهر ڪرو
 زما خوشا منزل مقصد دے اشنا
 زپه ي لڙه تولو مڙجلو تهر ڪرو
 دلسوزي مڙگنه تپوسا همدمه
 زپگي ي عمر پڻه لسو تهر ڪرو
 زما دا تهر ژوندون زما خوشا ڳوڻو
 ٿول ي دستا پڻه تلو راتلو تهر ڪرو
 ڀار بيا دچاله تورو زلفر نه ڪرم
 يوڻي مڙگ راباندي دو تهر ڪرو
 لکه د شمي بڻکا ستا پڻه طمع
 ٿول انتظار ي پڻه سيگوتهر ڪرو
 زه ڇي سهڻي ته ودخبر زه يمه
 مادديدن پڻه رنگينو تهر ڪرو
 ژوندده د عشق لوڀي ژور ي غم دي
 سري لڙه واپو ڪرپنگوتهر ڪرو
 اشنا دستا د بنگلي مخ پڻه خاطر
 ماخپل خاطر پڻه سرو لسو تهر ڪرو

بند شوله ڀره ڇي انڪار دي وڪرو
 زما د واپه عمر ڪار دي وڪرو
 خلق ڇي بند ولي ڪوري ورته
 تاڇي مخ پت ڪرلو گذار دي وڪرو
 د زپه زخمونه ي بيا هله شماره
 ڪڙه دي خپلي خندا شمار دي وڪرو
 زه لاشه نه و ايم ڇي داغ ي پڙه
 ته لاشه يپ ڇي ديدار دي وڪرو
 خاطر زه لڙه تانه چا وڀي يم
 وار به دي لاشي ڪڙه لڙه وار دي وڪرو

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

زۀ يعمه حيران د دنيا سترگو ته
 گوره کتنه نه شی د چا سترگو ته
 ستا د بنکلو سترگو بلا واخلمه
 مخ دې کړمه سترگو بلا سترگو ته
 راشه اهو چشمه لېرې شومه
 سترگې ې صحرا دی دستا سترگو ته
 ستا ې خندنو سترگو ته کورمه
 لای شی لۀ واره ژبا سترگو ته
 دا خو دې په خپله اشنا کړی دی
 خله ې ډوډل کړې اشنا سترگو ته
 ستا خندا برېښنا وه د فلک غونډې
 بیا را نغله هغه رڼا سترگو ته
 تاجوې ارادې د راتلو کړې دی
 بنکاري ې رنگينه فضا سترگو ته

نن خو ې خاطره ستا خاطر وکړو
 بیا به نه راجوې سبا سترگو ته

خبر نه وم دې ثواب او دې عذاب ته
 خو تصویر وم ستا په وروځو کې محراب ته

ما وې تل به خوشحالی وی ستا په عشق کې
 اوس ې نه پرېږدی غمونه اشنا خواب ته

ستا د سرو شونډو آرمان خورمه راشی
 کله کله ې نظر وکړم کلاب ته

يو زره ې لري نه کړلو د مخ نه
 فکر يوېم د اشنا د مخ نقاب ته

نور يادونه ې په ياد کې رانه هوشول
 يو دوه نه راځي ې کينېمه حساب ته

وايي زه به زمامم داسې تک تور وی
 ې خاطر وکړم نظر سوی کباب ته

خوابه تراخه شور خوږ و هسې نامه پاتې ده
د بدوشپې دى او د بشرو هسې نامه پاتې ده

ته رانه هېر يې خدايه هرڅه په دولت كومه
د دعاگانو د بشرو هسې نامه پاتې ده

په سترگو ژاېو او په زېږون كې سره خاندواشنا
مه كړه گيلې د ژېږېدو هسې نامه پاتې ده

په ډېره مينه كې چې زه او ته پرې نډېږېدو
د هغو روځو او د شپو هسې نامه پاتې ده

چې په پلر كې به يې په زېږون باندې اورككړ
د ستا د هغو اننگو هسې نامه پاتې ده

سبا به واې چې دخداي په خاطر راشه لږه
په ما خاطر كې د ژوندو هسې نامه پاتې ده

ته چې رقيب ته اشارې كړې دا دمل نښه ده
ته چې دا غلې غلې كورې دا دغل نښه ده

كله يقين كومه په دا چې مرود يې له ما
ماته معلومه ستا په سترگو كې د چل نښه ده

ته چې تپوس رانه مدام كوي چې څه لټوي؟
زه چې دالاس په سينه ډېم دا ي اول نښه ده

خاطره تا چې بېكا خوب كې د هجران ليدل
يقين ي دا د اصرې ستا د اجل نښه ده

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

لږ د نقاب لري کېدل زده کړه
زما په لوري سم کتل زده کړه

په جار خندا به د قيبان پوهه شي
پت په لېمو کښې مسېدل زده کړه

اے زپه چې سم دا وارې ونه چوپي
که تڼاکه تې کېدل زده کړه

ته ما خاطر ته نصيحت مه کوه
ناصحه مانه پوهېدل زده کړه

بېکا ستا په انتظار ې هسې ستړې ټوله شپه
خندل راپورې ستړوچې سپوږمې راته کله کړه

ورته سر په زنگانه وم د وصال ټکي ته غلې
ما به کله کله بڼه کړه چې بېلتون راته قصه کړه

شوپه منډه نظر سته چې هر ستوري به جاکې
چې د ستا په لور به تللو هغه ستوري به مزه کړه

ورسره به يې زړه وچړي که شپه وچړي دا خاطر نه
په ټپل ټپل اوډه شرخو وډه يې ستا پوره کړه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

رقیبه په خپر راغلي د اشنا خبرې كړه
پرېږده نورې نورې بس هم دا خبرې كړه

خوبه ډكې سترگې زه د اوبنكو كړم
كلغامه راشه راشه دغه بيا خبرې كړه
نورې دا غمښتې د جفا خبرې پرېږده
كله كله يادې د وفا خبرې كړه
سبوري كله كيرې د ساقې په پچانو
د تېلې مخاني او د مينا خبرې كړه
نم ي شو د سترگو سپين د اوبنكو په سېلاب كې
بس زده راشه راشه وايه د خندا خبرې كړه
په خود نه يم تپوس راځني مه كوه دده
اشنا ما لېونې ته د صحرې خبرې كړه

خاطره چې ونه كړې د بل چا د غم سودا
ديار د تورو زلفو د سودا خبرې كړه

ما په شوگير تا په خوبو تېره كړه
شپه ي سپوږمې ته په گيلو تېره كړه

بېگا راغلي شمع روپه اشنا
ما ټوله شپه په وړېدو تېره كړه

مينه د ستا زمانو زېږه سوزوې
هسې لمبه دې په اير و تېره كړه

دا ما خاطر ستا له خاطر اشنا
د صبر شپه ي په سلگو تېره كړه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

د سحر باده دا ارمان يوسه
يوسه په لوري دجانان يوسه

راشه ارمانه دا ارمان دې لرم
که چې خو ما سره د خان يوسه

چې دې د حُسن چمن تر بڼه شي
راشه داو بنکو چې باران يوسه

نه چې مسکه شوې زما زده ته بڼکيه
دا د غم نيز دک جهان يوسه

خوبه زر راشه داشنا سره
دومره خورا شه داچشمان يوسه

لږ دخاطر کهه شمع دويه خاطر
بهار دې راوله خزان يوسه

يا د شرابونه نشي و باسه
يا خو ترې زماله خلي و باسه

يا چې د زده رازونه مه لټوه
يا دې صحرا ته قافلي و باسه

خه لنډه تنگه دنياگي شوه دبه
زر دې د ژوند له ورځې شپې و باسه

د آشنا ياده نور چې مه تنگوه
له دې سراي نه قافلي و باسه

اور د خاطر د زده په خونه شوبل
سترگې دسترگونه يې مهې و باسه

لکه کئی لہ مسہدو دکہ شہ
 بانہ دانغ کرہ لہ اغزو دکہ شہ
 پی ستاخوردو زلفوتہ نیغہ نشوہ
 زماختنگل لہ زولنو دکہ شہ
 کہ یب هرغو ددرسه ضدنیولہ
 خو زما مینہ لہ پینتو دکہ شہ
 پی پی ژوندون لہ رنگینونہ دکہ شی
 بیا پہ غصہ کبہ لہ نشو دکہ شہ
 بس پیجمانی لہ زپہ نہ وباسہ نن
 وپرپرہ مہ لہ اشارو دکہ شہ
 چي تا پی ہم کدرہوان تہ خیری ووی
 ہم ستاکوخہ پی لہ توتو دکہ شہ
 بنہ دپی زپہ تش کرہ پی بیا بیانہ وایی
 فضا زما لہ اسوللو دکہ شہ
 بدخواہ پی لاس پہ سینہ کپیدی درتہ
 دخپر خانگی لہ اغزو دکہ شہ
 خاطرہ یار دپی پہ خپر کبہ اوسی
 توله درہ لہ سپلنو دکہ شہ

ستا لہ سپینہ مغد زار زما زہر کے شہ
 ہم داستانہ سپلنے اوہم لرگے شہ

ستا پہ ژپہ بانندی ہرہ ژپہ خوند کا
 اے اشنا یا اپر پدے یا پینورے شہ

زہ او تہ دچا ژہا او خنداخہ کپرو
 زما اوینگی دپی باران تہ پسر لہ شہ

اوس دنگل خنی تہ لری شہ رقیبہ
 یا پخپلہ بانندی گل شہ یا ازغے شہ

زہ خاطر دپی نور خاطر کولے نشم
 اے رقیبہ کہ پوہ پری نو سپہ شہ

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

○
ترخوتہ ۾ زبڻه کپري ڪله ڪله
پڻه خوبو وسرے مہ کپري ڪله ڪله

درد مند و نظر هڻوله پڻه ڪار دے
پڻه دلاسه دې بنه کپري ڪله ڪله

پڻه اشنا دچا نه ورڪ شي موڪڻه نشي
پسې ڄان هسي ورڪپري ڪله ڪله

بنڪاري يار سرور نه دے اے خاطرہ
پڻه لہو کپري ۾ اوسپري ڪله ڪله

د هجران پڻه شپه ديوه پڻه لاس کپري راغله
خداي خبر ۾ چرتہ تله پڻه لاس کپري راغله

رقيبان خودي اوس ٿول رالہ راتپري
پڻه يار راغے نو وسله پهل لاس کپري راغله

پڻه صبر اُميد دواپه پسې خورڪهل
پڻه لہ ڄانہ خبر پده پڻه لاس کپري راغله

پڻه دسترگو د سرو شونڊو اود زلفو
تصور ۾ يوه ڳهره پڻه لاس کپري راغله

پڻه پڻه تلو کپري شوه مسڪي نوبيا به راشي
اے خاطرہ بس راغہ پڻه لاس کپري راغله

بیا به سره گورو اوس خوانی ده درومه درومه
خوک کپی دومره غم خودیوانی ده درومه درومه

اوس ته ایله راغلی چي بس وخت دختکدن شو
بیا راته گرانیزی آسانی ده درومه درومه

وچي یې بیازاری د بناست دے گرم شری
هر شه پنه کبی ختله دے گرانی ده درومه درومه

زه اوتنه خاطره نور پنه خله سره خوابه یو
مینه خوهم دا پنهجانی ده درومه درومه

ستا دبنگی مخ شمع چي مپه شوله
جوپه په محفل کبی توره شپه شوله

راشه لزه واوره دالفت قصه
بس دے نوره زپه کبی چي زپه شوله

دپری وعدی بنی وی لپی لنپی
اوس دی هر یو کال راته وعده شوله

تا چي د خاطر خاطر ونه کپلو
بنه شوه دپره بنه شوه آشنا بنه شوله

کله ږي په فکر کېني دستا شمه
لاړ شمه له ځانه خوبيا راشمه

ته که لري ضد زه خو پښتولرم
اوس در سره غرنګه پخلا شمه
خيال او تصور ته به سلام وکړم
زه که دخپل زړه په تماشا شمه
تا وي شي د زړه نه ستا دمخ لږي
ګډ ږي ستا د زلفو په سودا شمه
نورې دې د مينې لارې سمې کړه
خدا ږي خبر ږي کوم پلور خطا شمه
عشقه داسې ځاي لره دې راوتم
اوس به نه دستا نه د دُنيا شمه
نن دې د پرون وه د داتلو وعده
نن څنګه په طمع د سبا شمه

ډېرې غريونيرې را کتلي دي
لږه به خاطر ته په خندا شمه

شکر ږي زه هم استاد بنږي شومه
اوس دې ږي زه بنکليه دکوڅي شومه

زه به په ځان څه وکړم ږي راشي ته
واړه دې په طبعه کېني ذرې شومه

دوسره در نژدې يم که څو لري يم
لري به شم نور که در نژدې شومه

نن خو دې خاطر ږي سبا نه وے
پوه دې زه د مکر په وعدې شومه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

دلارې خاوده شرم د پښوځني و تله يمه
اشنا په تاپسي له تلوځني و تله يمه

د آشنا مخه نورې سورې ژپ و له نه شي
زه خور اود او د اوبوځني و تله يمه

په بنه بنېره به دې زه لږ ډېر نازېد مه اشنا
زه په اوس پوه دې د بنېروځني و تله يمه

تاخو به نور ډاټه خندلې وې چې داڅه وشو
که په ژپ دې دکوڅوځني و تله يمه

دغه داغونه ي دې بس دومره خاطرې وشو
نور دکړلو دکلوځني و تله يمه

توبه څنگه تېرېږي په موبنيار باندي وختونه
ناپوههسي تېر کړل په قرار باندي وختونه

هچرې هم سخيان خود سبا غمونه نه کا
له شومانونه تېرېږي په خروار باندي وختونه
دا تېر وختونه پرېږده له انکار سره چې تېر شو
ته راشه نور دې سم که په اقرار باندي وختونه
نه دے هسي کرم چې څوک په غم کېږي دروند بنگاريږي
په هرچا باندي تېر شي په خپل وار باندي وختونه
گوره دهغو په زېږو کېږي نوره سودا نه وک
تېر چې شي د بنکليو په بازار باندي وختونه
لکه باد هسي تېرېږي وخت په روغ او په بيمار
و درېږي نه و درېږي په بيمار باندي وختونه
دمخ دې تصور کړم ځکه مخ ي داسې تور دے
خبر نه ي کړل تېرې په انکار باندي وختونه

ما څنگه به لټون کېږے د دنيا له غم نه خلاص يم
خاطر ما بنکلي تېر کړل په خپل يار باندي وختونه

دستا دخوې چې فيصله ماته شوه
نوده دنه دې حوصله ماته شوه

شونې دې هسې رپېدلې نه وې
په زېږه دې بله څه راتله ماته شوه
نورې ساتي څه جرم نه دے کېږي
تشله لاسه دې پياله ماته شوه
که به عوض کښې يې هرڅه غواړې ته
داې په برخه رسېده ماته شوه
لاسه يې واکه چې جامونو ته
ماښام خونې دے چې روژه ماته شوه

خاطر پرېږده دورو غوتوې
نوره زما اوستا ناغې ماته شوه

ما په مثال لکه پتنک وکښه
ته دې دشعې غوندې رنگ وکښه

که دې کوثر شولونصیب د دیدن
بيا دې شهید د عشق په ننگ وکښه

زما بستر وی لپونو ته مدام
زېږه ته يې هم پالنک وکښه

لکه چې سومره ستا غمونه دي ډېر
پراته دې تېول په زېږه ننگ وکښه

خاطر کچکول دکدا واخستلو
اشنا دیدن په حان قلنک وکښه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

تہ خو وایہ زہ بہ خہ کرم
 زہ کیہ لہونہ
 خہ بہ کرم او خہ بہ نہ کرم
 زہ کیہ لہونہ

تاخو وی آبادی پر پدہ، ماخو پر پشورہ دلہ خہ دی
 پہ صجر اچی کر خہ کرم
 زہ کیہ لہونہ

چی اشنا کرمی سترگی پور تہ بانہ ستا پہ لور ددوی
 زہ یی کوم طرف کا پہ کرم
 زہ کیہ لہونہ

زہ خاطر دد تہ جہیزیم چی پہ خہ بانڈی راوین شوی
 چی پہ خہ دی اوس وھ کرم
 زہ کیہ لہونہ

لہ منزلہ اور دیوان کیتی (ورتہ) دے

نور زہر پہ خوب و کیتی دافسون مہ راکوہ
 دا بس دے اشنا نور دانہ چا ورون مہ راکوہ

تہ تل کہہ ستمونہ خوبہ خپلہ اے اشنا
 سزاد رقیبانو پہ لمسون مہ راکوہ

چی خو وکری وعدی نو سومرہ لاشی پی وعدی
 دا دی وی در پاتی خو زبون مہ راکوہ

کہ زہ چری پہ خود وے نو پہ تاشہ کرم
 پہ ستر کومالہ دار بیا دجنون مہ راکوہ

ھر شوکہ زہ خاطرہ داشنا اجل تہ مغ شوم
 دگور مبارکی خوبہ ژوندون مہ راکوہ

لہ دیوان اور منزلہ کیتی مصرعہ داسی دہ: ھر شوکہ زہ خاطرہ داشنا اجل تہ شوم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

لورے دریا ب د مینې نئ شې پئ واپه زپه
شومہ یارہ بیا دستاغونڈې پئ نئ زپه

چی پئ خله کوی یوه او پئ زپه بله
دهغه سره به مینہ کپې پئ خئ زپه

سوی دنگ ته ی لب و کوره دلبره
ما نیولے ستا دحسن پئ لمبه زپه

بپکا ستا پئ انتظار کبې شمع رویه
دھر ستوری سره پورته ی خاتہ زپه

بیا یې خوب واپه تپو پونه او هبت شې
دهجران چنی چی وشې پئ وده زپه

یوغم نئ دے چی یې وکپې اے خاطر
دپر غمونه دی کوه یې پئ ساپه زپه

خیکر ی شوکباب پئ لچواود و لکپده
پئ ما دے یک تنها کئ په هر لور و لکپده

چی لری در نزدی شوم د وصال پئ تمنا
دستا دگنکروکانو پئ ما شور و لکپده
خیکر ی تش گوگل دے راشه وکپه تاشه
د سو فریادونو تنک تپکور و لکپده
زپگیه امید لند کپه پس له دی نورله وصاله
پہلتون دی خوانی مرگ شې اوس یې زور و لکپده
سپین مغ دی رابنکاره کپه د نقابه لکه نصر
ور بل دی پری د ور پخو غونڈې خور و لکپده

خاطره خدای خبر کئ بیا دیدن وکپې دیار
چی بیا دغما زانو داسې زور و لکپده

اشنا وې دا لرتگی دی د خاطر داسو پلو
رقیب وې ما زیکر شوبه تن اور و لکپده

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

عکس دستا زما دسترگولہ زنیار نہ وئی
د زبہ لہ کورہ ی بہستون پہ یوگڈار نہ وئی

داسی بلہ شپہ بہ پہ نصیب سرہ راہی
پہ عمر کنبی راہی خود رقیب سرہ راہی

داستا کوٹھی لہ زہ د روغ خان پہ خیال نہ دہہ
پی تاو راتاو نشی دستنی سوم نہ تار نہ وئی

خوشحالہ وی پہ غم کنبی بہ ہمدارہ شامڈام
را دروی خوشحالی دہی دحبیب سرہ راہی

اے شمع رویہ راشہ نور دغہ ضدونہ پرپرہ
پی پہ مین دہی ہرہ شپہ دانتظار نہ وئی

خوچی پہ تندی پی دازل لیکلی نہ وی
دومرہ زحمتونہ د غریب سرہ راہی

دستا د عشق پہ سمندر کنبی پی ژوند وچوہ
پی پہ ربتیا خوشمندر وی دانکار نہ وئی

خندیبی اوگد پیری سرہ کلونہ دسبا
نغمی پی د بہار د عندلیب سرہ راہی

شہبی د اوبسکود خاطر پسی ایلہ زیاتی شوی
بنکاری دستا د حوائی اوبد شو بہار نہ وئی

نور خلق کہ رغیری پہ دارود طیبیانو
خاطر تہ مرضونہ د طیب سرہ راہی

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

۱۰ متر لہ ار دیوان خاطر کنبی لفظ - ہم - نشہ، پی مصرعہ پی وز نہ اوبی معنی کوی
۱۱ - شری پی، ترکیب مصرع پی معنی کوی

زپکيه تا وې ږي دردونه څه دی
 دا په کومکل کښې دې تېرکونه څه دی
 زېږه په بهنوي وله څوک يې وينی
 وهه وهه داسترککونه څه دی
 بس خورکه مخ دے نوکلنماه دے ستا
 دادخورشېد قمر مغونه څه دی
 نه ده اسانه اشيا نه يې د زېږه
 لادسم دې تندرونه څه دی
 داستا منزل دې دومره نور لري شي
 گوډو ږېندو ته تيندکونه څه دی
 که يې ذرې کا نور نولا به بنه شي
 ستا په فضالا وسعتونه څه دی
 چې سرور وی یسو ساعت يې گوره
 چې وی پخلا نو بيا کلونه څه دی
 چې سرور يې پتېدے خو نه شي
 ماته په غلا غلا ديدنونه څه دی
 دا په خاطر کلفامه ستا دشونډو
 وی په خاطر دې پرمرونه څه دی

چې کته درته له ډېره هجره نه شم
 داستا سترکې يې کوڅې د زېږه نه وځي
 خداي دې هغه وخت رانه ولی منمه
 چې يې ستا د ديدن شپې د زېږه نه وځي
 که دسترکونه يې وځي داستا سترکې
 وې وېل که يې جرکې د زېږه نه وځي
 موده پس سره يوځاي شړپه محفل کې
 ستا بانه يې نن نيزې د زېږه نه وځي
 جمع زېږه لره اشنا چې زه داستا يم
 چرته زلې يې خورې د زېږه نه وځي
 دمخ لري کړه پلو زه دې لوکے يم
 چې يې ستا دمخ لمبې د زېږه نه وځي
 ترهغي به دې رقيب زېږه وچوي
 چې خاطر دمعشوقې د زېږه نه وځي

کله دستا د خندېدو شپې دی
 زما د اوښکو د شپو شپې دی

په دالند تنگ وخت کې چې حال وپوښته
 دای د ژوند د تېرېدو شپې دی

په تا اختر اوس د خوانې راغله
 دا ټولې شپې د پسرلو شپې دی

د بخت سپوږمۍ ته به راخېژې کله
 اوسې د ژوند د محفل شپې دی

دا زه خاطر درنه تېرس کومه
 د بهلستانه دې نورې خوشې دی

خاطر د وینو غرغړې وکړې
 دای د ژوند د ختمېدو شپې دی

پې پنهان نه شي په بیا کېڅه دی
 پرېږده را وگوره په دا کېڅه دی

زما په اوښکو کې خندا ده دستا
 یاره دستا په دې خندا کېڅه دی

شمې د فن شپې نه سبا جوړه
 سبا به مړه وې په سبا کېڅه دی

زه دې یې ستره په توپونو کړو
 کله داستا په دې کېڅه دی

خاطره ته چې ماته نه شي کته
 لږه دې پوه کړه چې په ما کېڅه دی

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

زماچي دا مدام دغه دلبر ته سترگي دي
نوري نه ويخه سترگي كه هر چرته سترگي دي

له هره دره ووتلي سترگي ه اشنا
كه وږي دي كه تږي خودي ددته سترگي دي
ته تل راته موسپزه په دي عمر مه شه جوړ
زماخوهم كلفنامه دي پرهر ته سترگي دي
د مينې سمندره سترگي غرتي ه كږ ه تا
وتلي ه له تا كله بهر ته سترگي دي
په اوښكو ه كږه ستره وږه ونه ه دعشق
كه گل يي دمنځ رڼي خورشمر ته سترگي دي
را وه چي خپري بنه وه په وخت سترگه دسبا
زماخوهم ختلي دي سخن ته سترگي دي

خاطره كه خو غواږي زږه له تا ديار ديدن
نه نه شم وركيله زما نمرته سترگي دي

دستا په غم كښي خوشحالي پتې دي
په دي زندان كښي انادي پتې دي

زږه كه ته ه زه لږه خونديم
دمخ سره زلفي رسي پتې دي
په خورو زلفو كښي راگوري په چل
په دي خنكل كښي دي هوسي پتې دي
په كومو سترگو به بيا بيا درخمه
په اشارو كښي دي تكي پتې دي
خاندې چي جوړي شول دزږه زخونه
ايله په وينوي خوكي پتې دي
خه شو په خله چي دي رخصت راكړو
ستا په نظر كښي تلي پتې دي
په سرو سرو كورم تورو سترگو ته دي
چي په كښي خه بلا مستي پتې دي
ستاله سينكاره ه خواني شه لوگه
ډېري په خاورو كښي خواني پتې دي

دستا په خيال زما خاطر شوايري
خو د اميد په كښي سپرغي پتې دي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

زپه ې کله هرڅو رانه هرڅه غواړي
مخ نه دے خبر ې هرڅه زپه غواړي

اے ماشومه زپه ته رانه بنه وائې
هغه رانه غواړې ېې مانه غواړي
تل به ېې پروا وي گپنگونو نه
څوک ېې خپل منزل ته رسېده غواړي
زپه او د نظر څخې دې خلاص کړمه
نور دې لا بناېست راځې څه غواړي
هرسپه د ستا دديدن وې نه دے
داخو هم زپه غواړي هم لجه غواړي
خبر نېکې زهير شوم خان ته گران شومه
بد هم په کې وي ېې څوک ېې بنه غواړي

خلق پرې تېر شوي له سرورونو نه
خُله ورته خاطر په تشه خُله غواړي

نن خوماته هسې بله دنيا بنکاري
تا ېې نه وينم نرځله دنيا بنکاري

تنک کواکل يوه دنيا شي ېې ته ياد شي
ېې تا تنکه لاکواکله دنيا بنکاري

ېې له مانه هسې کله صحرا بنکاري
ېې له تانه هسې کله دنيا بنکاري

ېې په هجرو وصال نه په کې پوهېږم
داستا ده که ېې خپله دنيا بنکاري

هېڅ خاطر دې خزان ونه کېو خاطر
څنگه خبره او ېې کله دنيا بنکاري

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

ما وې نن به ې زپه وچوړي خودرونه دې تېرېږي
پرېږده خه کمې تپوسونه خو وختينه دې تېرېږي

جوړې تا اوده کېږي د راتلو زما په لوري
نن ې سترگوته دوپاندي مثالونه دې تېرېږي

جانانه زه ې زغلم شم که وي دستا د لاسه
هر شوه که ستونډه طرفانونه دې تېرېږي

ستا د حسن په بهار کېږي ياره نورې رنگينې شته
دغه دهر په خاطر باندي غمونه دې تېرېږي

له منزلونه اورديزان کېږي دالغظ نشته ې مصرعې ې ې معنی کېږي ده

زما زپه او دستا سترگې سره پېرېږي
نور به بدکا ې په دې منع کېږي خا تېرېږي

که خبر نه را کوې خبر دے ښېرې مه کړه
مښ زپه ې ستاله مينې نه صبريږي

که دې غم په ما انبار وي پروا نشته
دکلونو لاندې خانگه نه ماتېږي

ې ې ورتې اشنا وايي خغه شوې؟
زپه ې ښه شي په گورگل کېږي نه خا تېرېږي

زه خاطر داسې هېت ستا د راتلو کم
که پانه ې په ونه کېږي رپېږي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

د وخت د گذارونو ې داغونه نه جوړېږي
زما سره سپر ليه ستا کلو نه نه جوړېږي

يو ځلې ې وران کړه ستا تصوير لاله اشنا
عم هغې زما هغه فکرونه نه جوړېږي
رافي شه د يار غمه د دنيا د غم سر
يو کور ې د زه ې په کبې برونه نه جوړېږي
ا زه ې ته راته واي ې يار راشي څه به کړو
لڅخو به ځنې وپاندي تعبيرونه نه جوړېږي
زه خو ې اشنا لاد پخوانه لهر نه وم
د عمر لهر لوتنه زنجير ونه نه جوړېږي
زه تاته په قدم کبې او ته ماته وې ولاړه
زما او ستا په منځ کبې پېغورونه نه جوړېږي

خاطره يو ويخ نه ده نن زه ې جوړ او سبا وران
ې ې هر کوی غمونه هغه زه ونه نه جوړېږي

څه ې پرې په ما زما د يار سره جوړېږي
خبر د زما زه د انتظار سره جوړېږي

کله په يورنگ شي بيا سل ځل په بل انداز
سل ځلې ديدن د خپل خپل وار سره جوړېږي

وگوره واره څنگه په سترگو کبې اقرار کا
بس خو د يار شونډې د انکار سره جوړېږي

څه په خاطر کيری نن د بنکليو په صفت
هغه وخت راغلي دے ې داسره جوړېږي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

وی به ی گواه سبا دا سپین سپین دیوالونہ
دغہ تور لوگی چي د دیسو نہ پاتې کیږی

یاد ی د دنیا له یاده مخکې مخکې ددی
څنگه به دستا دیادېدو نہ پاتې کیږی

باده د پلټون چي ی پډلوری بیا رانه شي
سترگې ی دیار د تماشو نه پاتې کیږی

زېږه له ی دارو دی او کجل ی د بصر دی
خاورې ی خاطرې چي د پښو نه پاتې کیږی

بیا راغله شپه او ځلند ستوری یار راغی
بیا به ی خاطر ن د خوږو نه پاتې کیږی

له دگران کېږي مسرع داسې ده : خاورې دې چا نه چي د پښو نه پاتې کیږی

په ځای کېږي چي د پښو نه پاتې کیږی

نور به ایله څه دلبرونه پاتې کیږی
گوره یی یو کر دې یی د پښو نه پاتې کیږی

زېږه یی چي اشناد ستا د تلر نه پاتې کیږی
خود به راته غم د خوشحالو نه پاتې کیږی

پېچې ی د زېږه د لمن ورژېدې لارې
غم دې پډ کېږي دېرشو د نیوونه پاتې کیږی

نه بلېده هې اور دمخ دې دا ی زېږه وه
گوره چي به سکور د سرو لمبونه پاتې کیږی

تاچې په کېږو وېو د عشق بوتلم زېږه
څنگه سې لارې د پندو نه پاتې کیږی

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

په ارمان د نادانۍ شى چې موبنځيا شى
خوشحالى او خوب يې ورك شى غم يې كار شى

تخت و تاج او بادشاهى يې په كار نه وى
په ارمان د روى صورت شى چې بيمار شى

په توبه باندي دېر بده بڼكارى چې زېږ شى
بڼكارى بڼه چې په حوالې كېنې توبه كار شى

لېونى په كاپو كې ورتنه خاڼدى
دهو بڼځيا و ځنكدن په يو كذار شى

خپله غمه د يار غم يې لږ مېلمه ده
تابه وكړمه وار وكړه كه دې وار شى

ته دې خپلې سترگې وكوره چې غه كا
د خاطر زېږه به څرنگه قرار شى

سترگې دې كړه بړندي چې وختونه وار خطاشى
زلغې كړه پرېشانې چې كېر دونه وار خطاشى
خو به كړې وعدې راته دفت او د سبا
دېرې شپې وعدې كړه چې خوبونه وار خطاشى
زه درته له داره په محفل كېنې كتې نه شم
سترگې چې راوړې نو زېږونه وار خطاشى
عقله چې يې ووينمه زلغې تار په تار
بس خويو كړېوان ته دې لاسونه وار خطاشى
دومره اې زېږيه ! ځان ته مه بڼكلوه بڼكله
وبه چوپې له واره كه در دونه وار خطاشى
غله سره د مينې په محفل كېنې چې يوځاې شى
زېږونه وار خطاشى چې رنگونه وار خطاشى
ملې كړه د زېږه دې كه په ځله نه بيانېږى
داسې ادا وكړه چې دا دونه وار خطاشى
ځكه زه خاطر دې دومره وصف كېم اشنا
پرېږده چې د خلقو درته زېږونه وار خطاشى

چي بي روڊ دے دلچرپه پڄانوشی
سودني کله بيا دل ب په بهانوشی

خوچي خداي را کپه نه ويا نوبه ٿايم
دخپير فصلونه تل په بارانوشی
که دستا په نوم بدن نام یم پروانسته
لهوني غبون نه تل په لهونوشی
زه دستا لهونوستر گونہ دار نه کرم
که خو يونه دي دستر کول لهونوشی
هغه شپه چي دي دستا زلفي په لاس وي
دغه شپه د سپيلی روپاند بنوشی

چي دنپه کور ته دي راشی پروامه کپه
له خاطر خاطر تل د ميلموشی

له کله دادوا به شعر ونه منزل نه کښي نشته

که ديوان خاطر کښي دامصرعه داسي ده : چي دنپه کور له راغله ودي سڙي

ردې دنيا نه چي سُکلان ورک شی
غڻ د بلبل به په بوستان ورک شی

دا ته چي ٿاڀي ستا ٿا هڻ نه ده
که درياب کښي چي باران ورک شی

هو مره ي سود په لهونتوب نه کڀري
چي په منگل کښي ي گره پوان ورک شی

خو به له تومہ ستا ورک شوي پلونه
چي د خاطر په کښي چشمان ورک شی

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

وہا ندي بہ ٻي دا وي چي کا تہ بہ شي
اوس چي پتہ ژوند پورہ شوم وایم خہ بہ شي

وایم ستا بہوتہ د زخی زږ نہ
بس دے کتہ وی داسي نو ساہد بہ شي

نہ و مہ لہ داسي جد اي خبر
ما وي پتہ ساعت کي تله راتلہ بہ شي

وي کي کپو تپوس چي راخہ خہ غواڀي
ما وي چي کتہ راشي نو خرابہ بہ شي

ستا د حسن شمع او دا شوق زما
نہ بي پر پردی دواہہ سرہ مرؤ بہ شي

هر وخت چي ژپا کي خندا نشته دے
زہد خود خاطر اوبہ اوبہ بہ شي

ستا چي خودي زلفي کونغي راتاوشی
زما د زہد خني رسي راتاوشی

پتہ مہ پتہ لوپتہ کي تاوشی
لکھ و پرانہ بر بوکھ راتاوشی

نہ بہ ٻي بيا کي لپونے دغرونو
نہ بہ دا ستا سترگي هوسي راتاوشی

پتہ زہ بودي خوبه وانہ وپم لہ تا
نہ بہ خاطر ستا لہ کوانہ راتاوشی

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

راشد پنه کو شو کبني د جرگو خبري نه شي
چرتي پي پنه مون کبني د پردو خبري نه شي

د پرو شپوله راشد پي له يو بل نه خبر شو
ياره پنه يو شپه د تولو شپو خبري نه شي

وايمه له خان سره پي دا به ورته وايمه
را پي شي آشنا پنه حوصلو خبري نه شي

زه او ته پي ووينوله ورايه سره پوي شو
چا وي پي پنه سترگو کبني د نه و خبري نه شي

ياره ستا د هجر او بدو شپو شو کيو کپه يم
کورده پي ي اوس پنه اسو پلو خبري نه شي

خداي خبر خاطر زه بيا چرتي ته بيا چرتي
پر پرده اوس پنه تلو کبني د راتلو خبري نه شي

خزان لار شي بهار راشي گلان خوشحاله شي
بلبل يي د چمن وي بوراگان خوشحاله شي

نن خومه را کوره مخ دې بل خوا واپوه
پر پرده پي ناپوهه د قبان خوشحاله شي

شمع پي بليزي د محفل د پاره خاندی
زده کبني داسي وايي پي عاشقان خوشحاله شي

راکړه جفا کافي، ستورنه کله غمونه وي
زده کي د خاطر وچو خو پي خان خوشحاله شي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

۹۵

زہدہ پتہ دہی نہ دے چي ناولے مخ دے
چي کوم چي خوبن شي هغه بنکله مخ دے

مخونہ دہر دی خودا مخ چي خوبن دے
والله يہ تہولوکنبي وتلے مخ دے

پرپر دہ چي اوبنکي چي بھيری پتہ مخ
دا بي گناہ جانان رتہلے مخ دے

خہ وشوتاکہ دیدن بندکرو پتہ ما
خاطر پتہ زہدہ کنبي ستاساتلے مخ دے

۹۴

داستا پتہ سترکوکنبي بدخہ پاتي شي
رقيبہ يارکہ چي پتہ خلہ پاتي شي

ستہے مزدور سحر وختي پاخبري
پتہ شوکيرو مين وودہ پاتي شي

يوخلي نبع پتہ دہي لار تہرشہ آشنا
چي دہي کاہہ واپہ کاتہ پاتي شي

افسوس چي ستا پتہ خيال کنبي خہ بنکارہ
دغہ ارمان بہ چي پتہ زہدہ پاتي شي

وستايہ دہر د يار تراخہ خاطرہ
چي پتہ کتاب کنبي دہي خوابہ پاتي شي

خون خويو د مينې په ترخو کبې انتظار دے
بشکلې تماشه په تماشو کبې انتظار دے

ستا لنډو وعدو چې په ما خومره اوږدې کړې دي
بنه دے چې د ژوند په ورخو شپو کبې انتظار دے
مه کړه ضبطه مه چې راله او بښکې وچې نه کړې
ورپړې دې د چا په دې شپو کبې انتظار دے
تا چې د وفا پلو په ما باندې ونه نيره
ما ته خه د هجر په غرمو کبې انتظار دے
لاړې د اُميد د زېږې شې پانې ي وچې شرې
بيا ورته سپر ليه په راتلو کبې انتظار دے
ما وي چې کله نن نه وي سباله به دې خوبه شي
دېر ي ورته کپه په اسرو کبې انتظار دے
کله به شي ستا د حسن شمع راته بله
گران راته د زلفر په تيارو کبې انتظار دے

بنه ده چې خاطر دې دومره مخ ته لا کتلي وو
بشکليه ستا ديدن په سرولې کبې انتظار دے

څوک چې ستا د گرانې مينې طلبکار دے
هغه کله له غمونيزنه وزگار دے

ستا سپنکار زما په سترگو کبې غم پېرې
چې په کوم لورې زه گورمه بهار دے
د منصور خرو غسې نوم دے په دنيا کبې
که يقين دې شي نو هر عاشق په دار دے
خندوي ، تغيروي چې ي ستا مينه
بس هم دغه ي خزان او هم بهار دے
دا رقيب دې خه په مخکې مخکې کيږي
بس دستار باندې هر منت گزار دے

که دې يار له سترگو ووتو خاطر
خپل غزل مخې ته ونسه دا يار دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

ما وې خان راته اشنا دستا په خپر دے
دې وې وروستو به تہ پوه شي خه واي خپر دے

دې وې زپه که خيري ستا زما په زلفو
ما وې ستا هريو کلپ ورته کاوشپر دے

دې وې زه يمہ هوسى په مېرو روپه
ما وې زپه زما دلور و غرو نو شپر دے

دې وې بيا تہ مخ بنکاره کپه که پښتون يې
ما وې هر پښتون پخواله سر، تېر دے

ما وې زه خاطر دې هر وخت يم په طمع
دې وې راشه دلته کپنه غم يې ډېر دے

خدا يہ غومره بي وفا زما دلبر دے
بي له غمه يې زه سرم په ده اختر دے

دهجران د لاسه شب و روز ټږېږم
حکه داسې يې په اوبنکو کړېون تر دے

يا خوزه ورتہ نظر کولے نه شم
يا خو دے ډېر په لمر اېني زودور دے

اوس يې سود په بل بشر زپه کی نه شي
بي ليدلے يې ديار بنکله بشر دے

تور بانه د يار دغشو په مثال دی
بي ویشتلے يې زما زپه کی سر دے

درېغه زه خاطر خو پوه په پيل تصور کړ
بي په خه باندي زما نه مرور دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

شاید چي حُسنِ داسنا ڀي دلبر نه ڊک دے
 د زپه جھان ڀي دلگو داسو پلونه ڊک دے
 خوبنه ڀي ستا په بهو غشوره وښتنه د زپه
 گنځي وطن خو هسې ياره د ازغونه ڊک دے
 دستان صيب شه خوشحالي د ڀي غمي خوبونه
 ز ما د خوار غريب نصيب دشو گيرونه ڊک دے
 نمر مځي مخ ته ڀي له ورايه ناخبر کتلي
 نن رات هککه داجهان د پلوشونه ڊک دے
 راشه کلونه گواهان دي په صحرا کښي ز ما
 چي ټول چمز ز ما د اوبنکو د شپونو نه ڊک دے
 د احسرتونه د اغمونه تنگ گوگل ز ډک ځي
 له ډي خو گور بنه دے هر څو که د تيارونه ڊک دے
 زپه ڀي يوه دلپونټوپ په کښي سوداگره
 بازار د حُسن خوله ډېرو تماشونه ڊک دے
 همدمه مه را يادوه دا تېرې هېرې قصې
 ز ما زپه ځي خو وختنه لا دکيلونه ڊک دے
 ز ما خاطر ڀي له شكونو له فکرونو ڊک کړو
 د مخ کتاب ډي راله راوږه د قيصونه ڊک دے

تک تور سوے دستا سوے ودريل دے
 چي ډي اور د بنکلي مخ ترې لاندي بل دے
 چي خو ځم په مخکښي لا منزل زياتيري
 اشناستا د ډي منزل څنگه منزل دے
 چي ڀي شک په کومه لار دے سوداځي شوم
 نور ڀي هېڅ موندل نه دے خوشاپل دے
 چي اشنادي په کښي اوسي اے خاطر
 خپېر وگڼه حرم که خوشاپل دے

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

شومره ڊهري پڻه زهنگي باندې ڇي غم دے
د آشنا سود به پري نه شي وائي کم دے

زه ڇي هسي پریشان او سرگردان يم
هر يو غم بي لکه زلني پيچ و خم دے
دهجران دل سه شب و روز څږه پيچم
راشه يو واري پڻه سترگوي تود تم دے
هغه خاوره ي دارو ده که چا راوپه
پڻه کوم خاي باندې بي ايبي ڇي قدم دے
ټول عالم بي ډهر صفت د سخاوت کا
کيله خه کم ڇي داخل نصيب ي کم دے
زه خو حکه هسي شومه پڻه خندل يې
خلقه ما او پڻه جانان کسي کوم يو کرم دے
ڇي دلبري پڻه څږا پوري نن خاندي
نو وچ شوے ي دسترگو کله نم دے

حکيمانولره مه درومه خاطره
د يار شونډي دي پهرلره مزه دے

ستا پڻه انتظار کسي ماته کاله دے
دومره لا مانده نه يم ستا خيال خه دے

سوزي هم هغه ڇي پري بليري اور
خانده لے آشنا تاته دغال خه دے

تاکه پڻه شاله کسي پته وليدم
بيا به داسي وائي ڇي مثال خه دے

زه دي هر يو غم د زهنگي داغ گنم
ماته لا دستا پڻه جبين خال خه دے

ما خو درته وېل ډيره ي مه گوره
وگوره خاطره اوس دي حال خه دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

چي لب نظري دبصر پاتي دے
جو پي منزل ته دهر سفر پاتي دے

شپه كه اوده دخورو زلفرده خو
وار دي دسپين مخ دسحر پاتي دے
زار دي دميني دلبوخي زره
لاي په مينه كنجي خيگر پاتي دے
تپوس دشيبي وكره كه وكره يقين
ستا انتظار رانه سحر پاتي دے
دانظار ديوي چي تنه نه شج
اوس خوشپه تيره شوه سحر پاتي دے
ماخوردستا په سر وطن گهلو
خبر شه اوس رانه خيبر پاتي دے
زه او انكار له تا په كومو سترگو
لاي دتن دپاسه سر پاتي دے

زه د رپبار په خله رخصت خلكه شم
ديار خاطره چي خبر پاتي دے

چي زره ي ستا په تور دے په بل تور ي پېرزونه د
نظري ستا په لور كه م په بل لور ي پېرزونه دے
اے هجره پي ي ورا نه نه كهي دا دنه كي خونه
ارمان په كنجي د يار كه مه په كور ي پېرزونه دے
دا نه چي هر بنا بست باندي شېدا دے زما زره
دستا په مخ دي سوزي خوپه اودي پېرزونه دے
په غېر ستا د معفل خي يي نه شي خه كذران
در دروي به خاطر خوپه پېخور ي پېرزونه دے

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

دخان سپنکارولو کښې مسکي وې ما ليدې
زما د زېږه په سولو کښې مسکي وې ماليدې

پرون يې څه پرواه ستا په گذار نه وه صنم
زما په زېږه ویشتلو کښې مسکي وې ماليدې

شاپد چې وه درياده حيرانتيا يې هغه وخت
اين ته په کتلو کښې مسکي وې ماليدې

خفه يمه په ډاکنه بڼه يې ستا له سږي کښم
دقيب ته په وپلور کښې مسکي وې ماليدې

لبان دې لکه پانې انکې دې سره کولونه
سحرچې ته په کلو کښې مسکي وې ماليدې

خبرې په غصه کښې کږي هم د چا خاطره
اشناچې په کتلو کښې مسکي وې ماليدې

سپنکارو دې چل چې د خندا زده کړې
سپنکارو زما چل د ژبا زده کړې

په لنډو پلرونو به يې څنگه ځمه
ما خو تل تک چې د صحرا زده کړې

نن دې ونه وې په وعده کښې راته
هره وعده کښې دې سبا زده کړې

خاطره طمع د وفامه کړه
اشناخو يو چل د جفا زده کړې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

اشنا ې فن لیده تهرې وعدي را یادېدي
دا وصل که هجران وه پي گيلې را یادېدي

بس وه ې ستا ارمان په زبه کبې نورخه ودا
دانته ې ماته نورې مرچې را یادېدي
منم ې فراقجن به نور سبا را یادېدي
له ما ې اشنالاهه ماته شېې را یادېدي
که هېر شوي ؛ نو یاد لره ې هېر دي شم بنه
پخو ې لا په زبه کبې اوسېدي را یادېدي
وم دومره لېونه ستا د پرېشانو زلفو زه
ې چرته خو به خاورې بادېدي را یادېدي
زما د زېگي یاد شو د مخکي نظر سره
په هېڅ نه هېرېدي هم داسې را یادېدي
دانته ې اوس چشمه اوس ې غټې ستايمزه
د ستاخمارې سترگې لا وېې را یادېدي

بېکا ې شمع روید هرڅه هېر وه د خاطر
د ستا د محفل بېکلي تماشي را یادېدي

زما د اُمید ونو ودرې شېې وغزېدي
هرڅو ستا د منزل که مرچې وغزېدي

اوس چېرته ترېنه لاپشم لېونه ې کپه یار
هرڅا ې کبې ې د زلفو زولنې وغزېدي

نمر مغينه اوس دې سې لارې ماته کړې کړکې
نظر که ستا د مخ پرې پلوشې وغزېدي

چا هسې داسې ووي ې خاطر کړو یار ځلا
په دې د رقیبانو جنازې وغزېدي

کله هېر شوي نو یاد لره ې هېر دي شم بنه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

پوه شومه په دې چې په کنځل کېږي څنگه بنکارې
وخانده يوځل چې په خندل کېږي څنگه بنکارې

ستا د تصور په يوجونگره کېږي اوسپڼمه
ته خو راته وايه په محل کېږي څنگه بنکارې

شومره به په باغ کېږي نه په غټو وي خپل ځان ته
گلله د آشنا په سره منگل کېږي څنگه بنکارې

سترگې يې په ما کېږي دې چې کورمه هرچا ته
نن راته اے شمعې په مخل کېږي څنگه بنکارې

تابه په ائين کېږي ځان ليدل په يورنگ وي
راشه د خاطر په مرغل کېږي څنگه بنکارې

چې بنکې وي ، وځندېدې شونډې
خود به دسترگو خو بنډې شونډې

دا ته چې لارې شونډې هېڅ ونه وي
بس که په تابه يادېدې شونډې

سترگوله زه که قسمونه ورکېم
زېږگيه ته کله پرېږدې شونډې

شول جوابونه د خاطر نه خطا
په کشمکش کېږي رېږدې شونډې

اے گلہ! چچ سنا ٲکي د خندا نه سترگي لاپي
نو خود ي لسري برې د ٲرا نه سترگي لاپي

نٲکيه! پس له دې به يي دستا ٲه سترگو کورم
نظري وه اشنا چچ لاپ، زمانه سترگي لاپي
هم دادې بدنگه شوه مه کړه پار له راهزنانو
اے گلہ! و دوستو و پاندي ي له تانه سترگي لاپي
ما وي چچ که وړگوري نو اوس بيا مخ پتوي
نو کوزې ي گريوان ته له حيا نه سترگي لاپي
يو بل ته په کانه شراو په زبونو زلزلې وي
محفل ته چچ ته راغلي دهرچانه سترگي لاپي
لب راشه شمع رويه! لږې وگوره چچ خه شوم
دستا ٲه تماشا کبې ي له خانه سترگي لاپي

نو خه شوکه مېرې د خاطر سترگي په تانه شري
چچ ٲېرې داسې وېرې له دنيا نه سترگي لاپي

که دې دا زلفي ٲه لاس راغلي اشنا بيا به شترگي
که زه عادت له دې بلا سره شم بيا به خه کړي

در ته کيته نه شم حېران يم داشنا سينکاره
تا ي چچ داسې ٲه اشنا وکړل ٲه ما به خه کړي

خوبه بڼېرې او دا دېنه تل ته ماته کوي
چچ ي ٲېرزو نه وي دعا هغه اشنا به خه کړي

چچ خه يي کړل هغه يي ٲول وکړل ٲه تا خاطره
وايه چچ تاله ٲه لاس راشي ٲه اشنا به خه کړي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

لکه مجنون غوندې گرحم په بيا بان درپسې
 وایم په خله لېلی لېلی خیرې کړېوان درپسې

نه شوم خبرزه د وصال له خوشحالی نه چرې
 لکه وحشی کړمه غمونو دهجران درپسې

نه دې آشنا یم نه چې بیا راته آشنا وواږي
 پرواې نشته دے په تانه کړم خفکان درپسې

چې ته بیا نه وایې په ما چې ته شېدا نه یې ته
 که دکمروې گزار نه کړو خپل خان درپسې

په حال خبرشه چې نزدې رانه شي خواله زما
 چرې په لاس گرتی خاطره د قیابان درپسې

د پرده خوشحالی بنه نه دو بیا رانه هېرېرې
 کله کله غم را کوه تل چې یی یا دېرې

زه دې یم لکه پتېدے نه شي رانه شمې
 خدا پرو د رنانه په تیارو کښې بنه بنکارېرې

ماته د آشنا د وعدي هر یو خای اشنا دے
 اے وږیہ نظره ته په هېغ هم نه مېرېرې

ستا به د خاطر نه وی په زړه کښې خه تېر شوی
 دومره بی پروا یې چې په مخ کښې یې تېرېرې

له منزل نده اور دیوان خاطر د وار و کتابریز کښې تا د لیکل شے دے چې خیال مبهم کړی

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

چي دسترگو دي بنڪار زني زما سترگي
 چي بي نه شي كهه پو بنسني زما سترگي

زبه كچكول كهه مه داو بنكو په زنجير كبي
 چي درگورم شي نمزني زما سترگي

مرگ ژوندون ده لب راگوره دن په سره
 در نه غواړي جوړه بخسني زما سترگي

دهرچا دي ديدنونه مبارک شي
 ويي ستا د پيرزويني زما سترگي

په ژبا باندي خونه شي چي زه ژاړم
 ډکي ستا د در لسني زما سترگي

ستا دسترگو کړي خاطر چي نه درگوري
 هسي نه چي دي ډارني زما سترگي

راشه اے ماہ تابان پہ توره شپه کبي
 يم تر زلفو پریشان پہ توده شپه کبي

له تکر و بي پروا يم ستا په عشق کبي
 لکه بحريم روان پہ توده شپه کبي

په خندا ي ستا قسم وي شمع روپه
 خو به کهمه دا کريان په توره شپه کبي

زه خاطر دستا د زلفو نه ډار نه کهم
 ماليدلي دي ماران په توده شپه کبي

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

خود دهرې يوې کوچې شوي زما سترگې
چې دستا سترگو ته غلې شوي زما سترگې

دستا چې نه وينم دا تو دې سترگې
په کارې نه دی دا پورې سترگې

نه به يې د بل سترگو ته پورته نه کړم
دستا په پل يې دی نسکورې سترگې

ساقی دستا پمانه خه کومه
چې داشناي دی مېخوري سترگې

خاطره ژاړه له هجرانه سره
په تصور کې خوي کورې سترگې

ستا منزل ته به د زېه په سترگو رسم
په تلو تلر کېې مرحلې شوي زما سترگې
خه زو خونه پرې دگرم او بنکو اوږې
په ژبا دغم پڅې شوي زما سترگې
چې سبا بېکا يې ستا په در کېې نيم
خود دهرې يوې ناي شوي زما سترگې
بيا يې هغه خپلې سترگې خپلې نه کړې
چې له خانه نه په دې شوي زما سترگې
اوس په دم کېې د يار زرخل ديدن غواړې
د اول نه ډېرې بنې شوي زما سترگې

زه خاطر به په ترخو زېه اوس عادت کړم
چې په تا باندي خوږې شوي زما سترگې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

چي اشاري ڪري ايسار ٻيڙم وٺي
چي پنهان ٻي تيار ٻيڙم وٺي

پنه يو ساعت ڪٽي ٻي بيا ٿيڙي
چي اوس ٿيڙي ٻيڙم قرار ٻيڙم وٺي

در بغه چي مڙي دستم نه وٺي
چي نه مڙي ٻيڙم ازار ٻيڙم وٺي

نور به ڏي ڇڻو وڪري ٻانهه به خاطر
ٿول ڏي پر هر ڪر مهه وٺي ٻيڙم وٺي

ڇڻو و شوچي سترگي ٻي ٻه تا باندي خوب ٻيڙي شولي
چاته پورته نه شوي چي دستا ٻه لور ڪٻي شولي

گوريه دا گريوان ٻي چي وحشت ڇڻو تان تار ڪٻي
نه شليڙي دستا د زلفر ڇڻو حلق شولي

ما خوب وٺيل چي دستا ڇڻو ڊهره آسانه ده
ڪرانه شوله ڇڪه دومر ڇڻي چي راپسي شولي

اوس هم ستا دميني افسانه زما ٻه شونڊو ده
چنوري افساني ٻي ٻه ٺڳو ٽي ڪٽي ورس تي شولي

سترگي دخاطر ڪه ستا ٻه سترگو تهر وتلي دي
گورمه دا بدي ڪه زما به حقله ٻيڙي شولي

تابه ڪتو غل چرته خاطر ده ورڪ شوي زبه
نه گوري چي تاته داشنا سترگي بس غلي شولي

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

تہ بہ پتہ زپہ کبھی مالہ ختہ راکوی
 کتہ راکوی مالہ بہ زپہ راکوی

منع بہ نڈ شم ستالہ درہ خنی
 پتہ دے دے نڈ کتہ ختہ نڈ راکوی
 ختہ لوے اختر دے دھوانی تہر کپلو
 تہ بہ لاسونہ ماتہ بنہ راکوی
 داسی چل وکپہ پی ہپر وود دہرم
 سپا بہ بنکلیہ یوہ لمبہ راکہ
 دا خوشحالی بہ ماتہ شوک راکوی
 پی تہول غمونہ رالہ تہ راکوی
 پی ہوند او گوہ دے کرم نومالہ ہتہ
 اوس خہ بہ ہرختہ پتہ کالہ راکوی

ضد لہ خاطرہ سرہ مہ کتہ تہ
 کتہ یو اوان رالہ پتہ ختہ راکوی

اوبنکی نڈ کمپری خوردا ماتہ شری
 تا پی خندا وکپہ نورانیا شری

خوخلی د اوبنکوسرہ درغلم
 دا خنگہ جرکے او ننوائی شوی

خو بہ گوری ستاسترکی زماسترکی
 لری دے وی خپر دے ہو پی زیاقی شری

تا پی د خاطرہ سرہ ختہ کپی دی
 خپر دے اشنا دا پی درتہ پانہ شری

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

هرڅوکه ې دنډه قرارولوله راځي
پوهېم ولې نه ې قتلولو له راځي

بلبل کې د ټکل وصف که بهار وې که خزل
بورل ته خو ې بس يو بنکلولو له راځي

غمونه د اشنازه اوس په هېڅ نه هېوم
اے غمه د دنیا که هېرولو له راځي

ارمانه د اشناشه د اشنا سره مېشته
ې زېه ته د خاطر ازارولو له راځي

ته ما ستا ېلې يو په سله نه ې
دا ته زما په وينا ځله نه ې

که څوک خپل ځان درته زړې زړې کا
خپله کوي ته د چا خپله نه ې

دا ته خرچرته ې ې نه ې نه ې
هر وخت زما سره ته ځله نه ې

خاطر به هم په تا اعتبار کوي لا
ته خوم هغه ې څه بله نه ې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

داسې راتنه گورې لکه نه چې راتنه کورې
نېغ ي له زېږې وځي کابو چې راتنه کورې

کله چې د زلفنو وړېغ لري کړې له مخه
شي دې پلوشې بنسکلي بانې چې راتنه کورې

هغه وخت لږ ډېر وک تهې مخ راځي پې کړې
داسې معلومېږي لکه بنه چې راتنه کورې

ته زما د زېږه نه دخپل حسن تپوس وکړه
زه به درته ووايمه څه چې راتنه کورې

نن خوې خاطر وکړه چې مه راتنه راگوره
زه درته کتنه نه شمه ته چې راتنه کورې

سندسې

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

تل به پنه هر چا داسې کيږي په داسې خلقو چې اعتبار کا
 له خپله خانه چې خبر يې کا له کپنگوښه يې گذار کا
 د بنکلومينه يې وفاده
 زه به يې خه درته ستايمه
 کرانه اشنا داي سزا ده
 زه چې په تا مښېدمه
 خاطر خومه وے درکلي اوس يې ژوندون اخته اوږد
 هغه چې تا ورتنه خندلي زه يې دنورې خندا توږدے
 زما د زهه خوښه ژبا ده
 حکه يې نه قرارومه
 کرانه اشنا داي سزا ده
 زه چې په تا مښېدمه

له دراره ځايه د (له) په ځاي (دا) ليکلې شري دے

اوس رانه هېڅ نه شي خطاده
 له هرڅه هرڅه ووتمه
 کرانه اشنا داي سزا ده
 زه چې په تا مښېدمه
 زه درنه څنگه هېږدمه خپلو وعدونه وشوېږه
 تا چې خندل زه ژپېدمه له هغو شپونه وشوېږه
 هېږد زما ټوله دنيا ده
 شام وسحر دې يادومه
 کرانه اشنا داي سزا ده
 زه چې په تا مښېدمه
 غر په غرنه وځي صفاه چې وکا ژوندنې اغربه راشي
 درته په زهه کښي به يې ساته پرېږده چې موږ بنه په جفا شي
 زما په سترگو کښي حيا ده
 زه يې په خه درواږومه
 کرانه اشنا داي سزا ده
 زه چې په تا مښېدمه

چي ۽ سترگي ديدن د اشنا نه کا

زبه ۽ غم د نوري دنيا نه کا

زه به خه گرم کيريان چي يار را کړي کُل

په زخمونو ملهم به کيردي دگوکل

هسي هسي ۽ يار خندانه کا

زبه ۽ غم د نوري دنيا نه کا

ايله زلفي يي اوس غنچو ته جوړې شري

دواړه شونډې يي خندېدو ته جوړې شري

مل به څنگه زما سودا نه کا

زبه ۽ غم د نوري دنيا نه کا

دستاغ ته زما نظر ورسېدو

هغه اوردې سم تل تر څيگر ورسېدو

بي له سوزه خو هيڅوک ژبا نه کا

زبه ۽ غم د نوري دنيا نه کا

اے خاطر کيلي دخپل ياره مه کړه

ته طمع د دل ازاده مه کړه

اے شباپ خاطر دهچا نه کا

زبه ۽ غم د نوري دنيا نه کا

شوې د زبه سترگي سپيني اشنا تا پسي

راشه که يي وينې اشنا تا پسي

لبانوستا زه د بنا مار په شان خو په يمه

زه دې دسترگري په بنهوباندي ويشته يمه

هي ۽ له خلي نه توري وينې اشنا تا پسي

راشه که يي وينې اشنا تا پسي

په دې هجران کې به تر خو پوري کړېدو زه

شام اوسر که ماشوم غوندي ژېدېدو زه

اوبنکي ۽ هي په مخ رتيکني اشنا تا پسي

راشه که يي وينې اشنا تا پسي

چي ته کوي په مظلومونه راته په غور د صخه

خاطر کوي درته سوالونه په زبه يي زور د صخه

وهم رباب حکه د مينې اشنا تا پسي

راشه که يي وينې اشنا تا پسي

نن خورا ته مه وايه پي نا تر سبا
 سودي ساقى نه شى په مينا تر سبا
 ووايه اشنا راته ته زما تعبير نه يي
 وي پي تل په خيال کبې ي ته هغه تصوير يي
 بيله راته بنکاري دا دُنيا تر سبا
 سودي ساقى نه شى په مينا تر سبا
 راکړه ساقى داسې هئې چې شى زما اوستا نشه
 هم پرې دچوپتيا نشه هم پرې ددنيا نشه
 جام دلېورا کړه په بيا بيا تر سبا
 سودي ساقى نه شى په مينا تر سبا
 نن خورې را جمع خه په مټيو کبې کښونه دى
 سترگو پېمانو کبې دې رنگ په رنگ ستونه دى
 کلې دخاطر شه په رښتيا تر سبا
 سودي ساقى نه شى په مينا تر سبا

نه ومه خبره زه، تاچې زړه بائېله دے
 تا ووې رېبار ته پس له دې به خوراخو
 خبر دے که تش تورې دې پرون زړه شېرې
 خيال ي وه سکا رته پس له دې به خوراخو
 وښايه خيگر راته اوس دزړه گي سر راته
 وايه د بنوغشوبه کوم کوم خاي ویشته دے
 لاس کبې آينه ي وه کړې پي کينه ي وه
 ماکتل رخسار ته پس له دې به خوراخو
 خنکه مړې در شمه په حال دې چې خبر شمه
 لاس کبې دې رقيب راته دک توپک نيونه دے
 يو خاي در غلے وم ډېر دې زغولے وم
 غلے وم ديدار ته پس له دې به خوراخو
 ساچې کوم ستم کړے اوس ي په تا کم کړے
 دا دخوانه ولد په مانن سبا را غلے دے
 شو خاطر غلام دستا کړې به تل سلام دستا
 پرې يې ډده در بار ته پس له دې به خوراخو

۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

طلب کرم صنم چم پٺه چم
 لوند ٺي کڙهوان دے ٺاڻي ٺي نم
 مينه وفادي نسته
 پٺه چا پروادي نسته
 وڀر له چا دي نسته
 ڪوه ستم طلب کرم صنم
 رنگ ٺي تک تور صخه
 سوه پٺه اور صنمه
 ڪومه شور صنمه
 وکڙه کرم طلب کرم صنم
 مينه بهار دے دستا
 چمن گلزار دے دستا
 خاطر ماليار دے دستا
 دنگل پٺه چم طلب کرم صنم

له منزل لندهار ديوان کني، مسرع داسي ده به چم په چم طلب کرم صنم

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

له منزل لندهار ديوان کني، مسرع داسي ده به چم په چم طلب کرم صنم

نوم دڀڻتوراڄي هيرشو

شوڪ ڀي ياديري

غم دهفوي لاسن ڀرشو

شوڪ ڀي ياديري

شوڪ چي دقام اودا لمد خدمت کوي نه

الله دي خبر ڪري

خاطر هغه خلق ستا يه

په خيل ڪتاب ڪنڀي

تل په بار بار دغسي وايه

په ڀيل ڪتاب ڪنڀي

چاچي سرونه په وطن وڌڪري ديهنه

الله دي خبر ڪري

دسڀن نه ڪال ته ڀر غمونه

له داسي ژوند نه مرڪي بنه دس رادڪا شينه

الله دي خبر ڪري

ستا دممانو فريادونه

هير به ڀي نه شي

لکه د زانو قطارونه

هير به ڀي نه شي

پاس په اسمان ڪنڀي جهانو فوسر ڇينه

الله دي خبر ڪري

دڀڻتنو فقير ژونده

ڄنگه به تير شي

تير خوبه شي په لوبه تنده

ڄنگه به تير شي

په مصيبت به دي شوڪ سرته رسوينه

الله دي خبر ڪري

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

واورده صنم زهڙي نه شي له تانه
ويله نه شم زهڙه له حيانه

دغه ستا دميني دردونه بنه دي په ما
زهڙي دستا د پاره واڼي چي وي دي په ما
واورده صنم

په کومه لاره بنکليه چي قدمونه کېږدي
دېر د مېنوي په زهڙه باندي داغونه کېږدي
واورده صنم

زهڙه ي له خپله کوره تېستي چي راشي صنم
خاطر دېر گران دے په ما چي په خندا شي صنم
واورده صنم

شوگيري ټولي په سبا سبا کبې تېري شولي
پرېږده چي وژايم په چغو چغو
ستا د بېنېسته سترگو د پاره وگوره ماته بنکليه ياره
خومره لمبي ي په زهڙگوني باندي تېري شولي
پرېږده چي وژايم په چغو چغو
د خداي د پاره بس د راشه که مرويدي را بخلاشه
ستا د راتلو په انتظار ي سترگي سترگي شولي
پرېږده چي وژايم په چغو چغو
دا ته چي لاهي د بل چاشوي زما د زهڙي چي چاشوي
زما د سترگي شوگيري دي ټولي هېري شولي
پرېږده چي وژايم په چغو چغو
خاطر زه ځان ته جېوانه يم که لږ راگوري بس روانه يم
د پېغلتوب ملگري ټولي رانه کېږي شولي
پرېږده چي وژايم په چغو چغو

له قافيه درسته نه ده

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

تہ چي پٺه مرگ زما رضا يي
 ماته قبوله دلروبا يي
 ستا رضا ده چي داسي ٿڀڀيم
 پٺه عالمو کيبي داسي گرجڀيم
 پٺه محبت يي نا رضايي
 ماته قبوله دلروبا يي
 عاشقي وه پيدالو اوره
 لڀ زما سوي زڀو ته وگوره
 جوڀ پٺه معني قيمت بهايي
 ماته قبوله دلروبا يي
 خاطر ته گوره داسي حيران دے
 پٺه محبت کيبي ستا بنديوان دے
 يي کبرجنه بي زبا يي
 ماته قبوله دلروبا يي

پٺه تش ديدن باندڀي يي رو رو مشهوره
 حُم مٺه خفه کڀره بله ويڄ به راشم
 لٺه صرچا پٽه پٽه ستا ياران به کڀرمه
 تاله چي درشمه زٺه پٺه بهانه به کڀرمه
 پٺه انتظار کيبي يي لٺه خان سره ٿڀڀيم
 حُم مٺه خفه کڀره بله ويڄ به راشم
 کنڀم دا وعده درسره چي تابه هر نه کڀرمه
 يوساعت بي لٺه تابه پٺه نورخه تيرنه کڀرمه
 پٺه دڀ سودايي وڏه کڀره راوينڀره
 حُم مٺه خفه کڀره بله ويڄ به راشم
 نڀبه دستا او زما، ماو تابان شو سره
 بل يي کاروان دستورو پٺه کهکشان شوسره
 دسبائي دخيال خوبونو کيبي زنگڀره
 حُم مٺه خفه کڀره بله ويڄ به راشم
 خان ته دا ٿوله دُنيا خاطره ما وکڀنه
 پٺه کيبي يي مخ او زلفي بيکا سبا وکڀنه
 دنڀه پٺه مينه يي پٺه سترگو کيبي اوسڀره
 حُم مٺه خفه کڀره بله ويڄ به راشم

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

اوس به وطن د سرو کونو دک شی
 راغے سپرے وار دخزان تهر شو
 خه به د بنکونگه تونو دک شی
 راغے سپرے وار دخزان تهر شو
 بلبله ستاد تماشور وچي دی
 راشه هم دا دي د نغمو وچي دی
 نه چي لاهغه د ازغور وچي دی
 خان کبه په خود اوس دکور وچي دی
 راشه چي ژوند دي دکونو دک شی
 راغے سپرے وار دخزان تهر شو
 اوس به ټول بوټي سره خان وبنائي
 شوک به کلي شوک به گلان وبنائي
 لاله به هم خيري کرپوان وبنائي
 هم به بلبل شور و فغان وبنائي
 اوس به بناخونه درنگونو دک شی
 راغے سپرے وار دخزان تهر شو

خوبنه دي شوه وله زما داشنا مينه
 اے زپه غمگينه
 اے زپه زړې شه
 خاورې ايرې شه
 مچي مې دسترگو د زړگي وينه
 اے زپه غمگينه
 راشه کڼ وينې
 د زړگي وينې
 د يار په غم کېږي چي دوي راخينه
 اے زپه غمگينه
 خاطره داشپې
 تانه جدا شپې
 جوړ د وصال شپې د يارکي دينه
 اے زپه غمگينه

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

د ارمانونو لړۍ جهان رڼوی
 زهه په گوگل کېنې ې جانان رڼوی
 د مینې گل رانه هجران رڼوی
 نه کې خاطر دغه بوستان رڼوی

د مخ کتاب دې د رازونو ډک شی
 راغی سپرله وار د خزان تېر شو

خه به د بنگلونگهتونو ډک شی
 راغی سپرله وار د خزان تېر شو

چونه به ولونه د وږبل جوړوی
 په کېنې ځایونه به د گل جوړوی
 سرو سرو غچو ته به منگل جوړوی
 په آیشو کېنې به کاگل جوړوی

دغه جهان به له نا زونو ډک شی
 راغی سپرله وار د خزان تېر شو

بنګلی ځلی به په شملو کېنې ږدی گل
 اوس خوبه چونه په کمخو کېنې ږدی گل
 ډېر ارمانونه به په زېو کېنې ږدی گل
 شوک به د زهه په پرهرو کېنې ږدی گل

داسې به زهونه په داغونو ډک شی
 راغی سپرله وار د خزان تېر شو

زه کهم زهه د چا خندا نه وینم
 چې ې لیده هغه ربه نه وینم
 گل د رخسار چې د اشنا نه وینم
 زه نور کلونه د دنیا نه وینم

شوکه جهان له دیدونو ډک شی
 راغی سپرله وار د خزان تېر شو

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

نن دې وړ بل پټ کوم پلو دے
 بیا به سوزېن مه زه اور راتہ بل دے
 د ژوند کاروان ې دے دغم خړوگر دوتکې
 واوره فریادې دجرس پټ او ازونو کبې
 تله دې پل پټ کوم پلو دے
 بیا به سوزېن مه زه اور راتہ بل دے
 ترخو د هجر دا او پدې شپې او تیارې به وینم
 سبا دوصل به وی لری که نزدې به وینم
 دستا منزل پټ کوم پلو دے
 بیا به سوزېن مه زه اور راتہ بل دے
 خاطرہ نن دې که لپ سم راتہ کتلی وے
 واپه بنا پسته به دې له زپه ځنی وتلی وے
 دکتو چل پټ کوم پلو دے
 بیا به سوزېن مه زه اور راتہ بل دے

زړه ګے ې غواړې شمع رویه سوزېدل
 راشه یو ځل
 ارمان ې دا دے که پوره شی
 د رنغ دارو ې د اشنا سره لیدل
 راشه یو ځل
 خو به شو کیر کرم راتہ وایه
 واپه خوبونه را ځنې وتبستېدل
 راشه یو ځل
 که دیدن کړې تلوار را وکړه
 همزولې را غلې خوروی ې تور وېدل
 راشه یو ځل
 عاشقان کوره حال ې څه شو
 لکه پتنگ ې پټ لمبر و سوزېدل
 راشه یو ځل
 سوال د خاطر منظور کړه یاره
 جفا دې پرې بده د وفا وکړه کتل
 راشه یو ځل

سترگي نيولي دي ماستا په رخسان کښې
 اوبه اوبه شول توري ئې په حُمبار کښې
 ماچي ليدلې ، ستا پښو کښې پل دے
 غم د وحشت ، وحشت داسره مل دے
 اوس مشغولا کړم په دغه لار کښې
 اوبه اوبه شول توري ئې په حُمبار کښې
 نه درر سپړي نه درته غږ شي
 نه رانه حُمب شي نه رانه نږ شي
 داغه ژوندون دے په انتظار کښې
 اوبه اوبه شول توري ئې په حُمبار کښې
 يار يې له بنکلو سره روان دے
 دې تماشي ته خاطر حېران دے
 لکه سپوږمۍ وي ، ستور و قطار کښې
 اوبه اوبه شول توري ئې په حُمبار کښې

زما په طمع بد کړې تېرې وختونه
 زه دې ياره نه يم دومره وژکار نه يم
 چې درته کوم
 ماته را ياد نه دي خوک زه په خزانې کښې يم
 په زړکي غم نه لرم په خوشحالي کښې يم
 زه لېونې يم چې کوم دومره فکرونه
 زه دې ياره نه يم دومره وژکار نه يم
 چې درته کوم
 لېونې نه يم چې دغسودا کوم
 په تادي اور بليږي زه خه پروا کوم
 چې بيا همزوي راته نه کا پېغورونه
 زه دې ياره نه يم دومره وژکار نه يم
 چې درته کوم

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

له منزلونه اور خزانې کښې دواړو مصرغې داسې دي :
 لېونې نه يم چې داسودا کوم - په تادي اور بليږي زه خه پروا کوم

سري شونڊي لمبي کا
پي زه کوم طرف ته لاپشم

تودي سترگي دي اشاري کا
زپ کيه راته وايه

پيڻي دنگلو انگي کا
سري شونڊي لمبي کا
پي زه کوم طرف ته لاپشم

کله بانڙه راته ازغي کا
پي مڪي شي ييا سترگي مري کا
زپ گيه راته وايه

کوه پي غه دي نن پنه زپوي
سري شونڊي لمبي کا
پي زه کوم طرف ته لاپشم

بيا پي ارمان ديسره نه وي
پي مور خلق ٿول تماشي کا
زپ کيه راته وايه

دا دي خاطره په تيارو کيڻي
سري شونڊي لمبي کا
پي زه کوم طرف ته لاپشم

دا انتظار په تويو شپو کيڻي
خيلي اوبکي دي خان ته ډيري کا
زپ کيه راته وايه

له منزلونه اوريدوان کيڻي (نن) نشته
له منزلونه کيڻي را بند نشته

دومره وزکاره نه يم پي خپل خان ووينم
پي په ائين کيڻي گودم ائين پرپشان ووينم
جانانه ډير درپسي کومه ارمانونه
زه دي ياره نه يم دومره وزکاره نه يم
پي درته گودم
زه پي گودر له حمه مئين سوزيږي په ما
لکه داوړ په شان سپنگار خليږي زما
خاطره مه راځه بليږي سره اوردونه
زه دي ياره نه يم دومره وزکاره نه يم
پي درته گودم

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

گنې لږ غمه به دې سر شم بيا مزي كړه
 را يادې هغه شپې كړه
 زما ناترسه ياره

چې دا غيارو زما يار شري
 بس اوس ي قتل ته تيار شوي
 اشنا زما خفي وپزار شوي
 پروا ي نشته خو په خپله ي ذري كړه
 را يادې هغه شپې كړه
 زما ناترسه ياره

څنگه قبول دغه پلټون كړم
 څه ي لږ تا په دې ژوندون كړم
 دلبره مينې دې مجنون كړم
 جانانه اوس لاپورې توبق مسخري كړه
 را يادې دغه شپې كړه
 زما ناترسه ياره

دستا چې نه يمه دچا يم
 راغله دايم په خندا يم
 مرود نه يمه پخلا يم
 خاطره بيا كه مرود شوم نو كيلى كړه
 را يادې هغه شپې كړه زما ناترسه ياره

چې تر سبا به ي ژر پاته تا پسې كړه
 را يادې هغه شپې كړه
 زما ناترسه ياره

دلبره بنه راته معلوم يې
 هسې خونه چې ته ماشوم يې
 كله زهير په ما مظلوم يې
 چې نه پوهيږي لږ هغوسره وعدي كړه
 را يادې هغه شپې كړه
 زما ناترسه ياره

چې ستاد مخ په تماشا و
 دغه وصال وځكه جدا و م
 نه يم خبر په څه سودا و
 چې تماشا ي ستاد مخ د تماشا كړه
 را يادې هغه شپې كړه
 زما ناترسه ياره

چې په غمونو كې دې كې كړم
 اوس دې دلبره څله هېر كړم
 كه دې يو ځل په ديدن سپر كړم

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

چي نه رادروي ياره ته ، منع دي كه يادزما
 نه شومه پوه په خپل ژوندون ، كه وعمر دي بربادزما
 ان د يو ساعت مهمان د لي
 اوږه زما يو شو كي لي
 تېر به شي ستا شباب ، سردې نه كه و مرادزما
 نه شومه پوه په خپل ژوندون ، كه وعمر دي بربادزما
 چاته بنكاره كه خپل خيگر
 نه كهې پرواې پرې دلبر
 نورې دي خوك چي بي واوري دغه فريادزما
 نه شومه پوه په خپل ژوندون ، كه وعمر دي بربادزما
 كه بنه دي شي په سردزما
 وي دې پيشكش دلبرزما
 واي خاطر شه زار له تا ، نشته باقي جا پېدازما
 نه شومه پوه په خپل ژوندون ، كه وعمر دي بربادزما

تېر به دستاد حسن وارشي ياره زما
 اخر خزان به دي بهار شي ياره زما
 چي نه رادروي اشنا نو عدې شاه كوي
 هغه پروون دي خه وي نن چي بيا بله كوي
 زما يقين ستا په اقرار شي ياره زما
 اخر خزان به دي بهار شي ياره زما
 سترگې ي بي له تانه د چا په لور نه كوري
 دستاله مخه خني مخونه نور نه كوري
 مېرې به كله په ديار شي ياره زما
 اخر خزان به دي بهار شي ياره زما
 زه د بل چا د مينې اشنا خه طبعه نه كهېم
 زه به له نورو سره ستا مينه سمه نه كهېم
 په ما خاطر دي كه اعتبار شي ياره زما
 اخر خزان به دي بهار شي ياره زما

د قام څلمو سترگې مو پورته کړې خپل ځان وگورئ
چرته کبې ورسپېده، وگورئ جهان وگورئ

د قام څلمو زموږن همدغه دختو وړئ دی
دا مو د ژوند د بڼه کېدو د خوشحالو وړئ دی

د نمر په څېرې خپل طاقت په ټول جهان خورکړئ
په خپل همت هر چرته نوم د پاکستان خورکړئ

شاته نور مه گورئ په وپاندې خپل قدم کېږدئ
په وزانو لارو باندې مه ئې قدم سم کېږدئ

له مغې لرې کړئ ازغې ځان ته کلونه کېږدئ
شې چې اغيار در ته حېران هلته کبې پلونه کېږدئ

موز له چې مغې له راغلي وار خطا تلی دی
څلمو زموږنه ځنې ډېر ځلي په شا تلی دی

زه جهان څه کړم چې نمر مخيه ياره تا ووينم
څنگه دنيا ووينم څنگه دنيا ووينم
ستا دکاکل په تور و شپو پورې لاشپې څه دی
ستا د سرو شونډو اننگو پورې غنچې څه دی
وی تماشه ې د ژبا چې دې څندا ووينم
څنگه دنيا ووينم څنگه دنيا ووينم
دستا په مينه کبې د خلقو خندنه خوښ ييم
خود خپل عقل نه و زکار شم لپونه خوښ ييم
راسره غم د لېونوشی چې صحرا ووينم
څنگه دنيا ووينم څنگه دنيا ووينم
کله چې ما خاطر ته ياد شې ټول جهان کل شي
له ډېره هجره هر يو کل ې د چشمان کل شي
خدا ې خبر بيا چې زه به ستورے د سبا ووينم
څنگه دنيا ووينم څنگه دنيا ووينم

د دښمن په خونه تندر د اسمان جوړ شو
 چې پاکستان جوړ شو
 شان و شوکت دے زمونږ
 جاه و حشمت دے زمونږ
 د قرباني په دېرو وينو د امكان جوړ شو
 چې پاکستان جوړ شو
 دا دېکې مے کوه
 هسې دېکې مے کوه
 زړه د فولادو نه د هريو مسلمان جوړ شو
 چې پاکستان جوړ شو
 غم د بلانے کوو
 د چا پروانے کوو
 مقابلي ته د دښمن زمونږ يو خان جوړ شو
 چې پاکستان جوړ شو
 مونږ دخپل کور کړو فکر
 هم دخپل وږو کړو فکر
 فکر مو دا دے چې کشمير کښې هندوستان جوړ شو
 چې پاکستان جوړ شو

تاسو هم واورئ چې پېغور ته نظر ټپت نه شي
 د پاکستان ځلمو مېدان کښې موسر ټپت نه شي
 د مشرانو تل ځلمو نصيحتونکي نه وي
 د امر دے وخت د ترقي تل دا وختونه نه وي
 ملا مو د قام خدمت ته و تپئ چې سيال شي پکښې
 دا تنکي لنډې کړئ او اړې چې خوشحال شي پکښې
 چې نن يې ونه کړئ ځلمو بيا به يې کله وکړئ
 دخپل وطن خدمت ته پورته شي په خپله يې وکړئ
 يو بل ته مے کوړئ، له خان هريو ماليار جوړ کړئ
 د پاکستان د هريو کوټ ځنې گلزار جوړ کړئ

Scanned and pdf copy
 by
 Fazal Amin

خاڻڪي پڻ شان و و اول
هٻڙن پر پشان و و اول
اول و و خاڻڪي اوس درياب ترڇي بي پايان جو پشو
پي پاڪستان جو پشو
هر امتحان ته ولاڻ!
دغر پڻ شانته ولاڻ
وائ خاڻڪي ڪلڪ پڻ شافي د سندن جو پشو
پي پاڪستان جو پشو

~*~

ستا دهلال ستورے مدام اختر دے زمونڀن
د ستا مثال ستورے بشڪاري نظر دے زمونڀن
د ستا د اتبال ستورے سرا و بصر دے زمونڀن

تل حليبي پڻ تاچي بي روبان وطنه
د پاڪستان وطنه

Scanned and pdf copy
by
Fazal Amin

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**